

Wtorek, 11 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0191

Przeciwdziałanie korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (COM(2013)0045) – C7-0032/2013 – 2013/0025(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 378/45)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2013)0045),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0032/2013),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 maja 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 23 maja 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając zobowiązania przyjęte na szczycie G8, który odbył się w czerwcu 2013 r. w Irlandii Północnej,
 - uwzględniając zalecenia Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie agresywnego planowania podatkowego,
 - uwzględniając sprawozdanie z postępu prac z dnia 5 września 2013 r. sporządzone przez Sekretarza Generalnego OECD dla G20,
 - uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże spółki oraz grupy,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Prawnej (A7-0150/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 31.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

P7_TC1-COD(2013)0025

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 marca 2014 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Masowy przepływ ~~brudnych~~ **nielegalnych** pieniędzy może szkodzić stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego **i międzynarodowego rozwoju**. Terroryzm uderza w same fundamenty naszego społeczeństwa. **Przepływy nielegalnych pieniędzy znacznie ułatwia istnienie sekretnych struktur korporacyjnych działających w jurysdykcjach zapewniających tajemnicę transakcji i za pośrednictwem takich jurysdykcji, które często określa się też mianem rajów podatkowych. Oprócz dalszego rozwijania instrumentów prawnych rezultaty mogą przynieść również na szczeblu Unii niezbędne są działania zapobiegawcze prowadzone poprzez system finansowy, które mogą przynieść komplementarne wyniki. Jednak podejście prewencyjne powinno być ukierunkowane i proporcjonalne oraz nie powinno prowadzić do ustanowienia kompleksowego systemu kontrolowania całej ludności.** [Popr. 1]
- (2) Działania przestępców i ich współników podejmowane w celu ukrycia pochodzenia dochodów z przestępstwa lub przeznaczenia pieniędzy pochodzących z legalnych lub nielegalnych źródeł na cele terrorystyczne mogą stanowić poważne zagrożenie dla solidności, rzetelności i stabilności instytucji kredytowych i finansowych oraz dla zaufania do całego systemu finansowego. ~~Jeśli na poziomie Unii nie zostaną przyjęte określone środki koordynujące, osoby zajmujące się praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu mogą się starać wykorzystywać swobodę przepływu kapitału i swobodę świadczenia usług finansowych, które stanowią część zintegrowanego obszaru finansowego, aby ułatwić sobie prowadzenie działalności przestępczej. Z tego względu na poziomie Unii niezbędne są określone środki koordynujące. Jednocześnie przeciwwagą dla celów polegających na ochronie społeczeństwa przed przestępcami oraz ochronie stabilności i integralności europejskiego systemu finansowego powinna być konieczność stworzenia środowiska regulacyjnego, które umożliwi przedsiębiorstwom rozwijanie działalności bez ponoszenia nieproporcjonalnych kosztów zgodności. Wszelkie wymogi nałożone na podmioty zobowiązane w zakresie walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu powinny być zatem uzasadnione i proporcjonalne.~~ [Popr. 2]

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- (3) Niniejsza dyrektywa jest czwartą dyrektywą dotyczącą zagrożeń wynikających z prania pieniędzy. W dyrektywie Rady 91/308/EWG⁽¹⁾ zdefiniowano pranie pieniędzy w kontekście przestępstw narkotykowych oraz nałożono obowiązki wyłącznie na sektor finansowy. W dyrektywie 2001/97/WE⁽²⁾ rozszerzono zakres stosowania, zarówno pod względem przestępstw, jak i zawodów i działalności objętych tym zakresem. W czerwcu 2003 r. Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) przeprowadziła przegląd swoich zaleceń w celu uwzględnienia finansowania terroryzmu, a ponadto przedstawiła bardziej szczegółowe zalecenia dotyczące identyfikacji i weryfikacji klientów; sytuacji, w których wyższe ryzyko prania pieniędzy może uzasadniać stosowanie wzmocnionych środków, a także sytuacji, w których niższe ryzyko może uzasadniać przeprowadzanie mniej rygorystycznych kontroli.

Zmiany te znalazły odzwierciedlenie w dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ oraz w dyrektywie Komisji 2006/70/WE⁽⁴⁾. **Przy wdrażaniu zaleceń FATF Unia powinna w pełni przestrzegać przepisów o ochronie danych, a także Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta) oraz Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.** [Popr. 3]

- (4) Pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu odbywa się często w kontekście międzynarodowym. Środki przyjęte wyłącznie na szczeblu krajowym, a nawet Unii Europejskiej, bez uwzględnienia koordynacji i współpracy na szczeblu międzynarodowym, miałyby bardzo ograniczone skutki. Dlatego środki przyjmowane przez Unię w tej dziedzinie powinny być zgodne z innymi działaniami podjętymi w ramach ~~innych~~ forów międzynarodowych **i co najmniej tak rygorystyczne jak te działania. Unikanie podatków oraz mechanizmy nieujawniania i zatajania mogą być wykorzystywane jako strategie prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, aby uniknąć wykrycia..** W działaniach Unii należy nadal uwzględniać w sposób szczególnie zalecenia Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, która jest wiodącym organem międzynarodowym **FATF i innych organów międzynarodowych aktywnie prowadzącym prowadzących** walkę z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W celu wzmocnienia skuteczności zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu należy, **w odpowiednich przypadkach**, dostosować dyrektywy 2005/60/WE i 2006/70/WE do nowych zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy FATF przyjętych i rozszerzonych w lutym 2012 r. **Jednak istotne jest, aby takie dostosowanie do niewiążących zaleceń FATF było przeprowadzane w pełnej zgodności z prawem Unii, szczególnie jeśli chodzi o unijne przepisy o ochronie danych oraz ochronę praw podstawowych zapisanych w Karcie.** [Popr. 4]
- (4a) **Szczególną uwagę należy zwrócić na wypełnienie zobowiązań określonych w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który wymaga spójności polityki na rzecz rozwoju, aby powstrzymać nasilającą się tendencję do przenoszenia działań mających na celu pranie brudnych pieniędzy z krajów rozwiniętych do krajów rozwijających się, gdzie przepisy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy są mniej restrykcyjne.** [Popr. 5]
- (4b) **Z uwagi na fakt, że nielegalne przepływy finansowe, w szczególności pranie pieniędzy, stanowią od 6 % do 8,7 % PKB krajów rozwijających się⁽⁵⁾, co stanowi kwotę 10 razy większą niż kwota pomocy, jakiej udziela krajom rozwijającym się Unia i jej państwa członkowskie, należy koordynować środki podejmowane w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz uwzględnić strategię i politykę rozwoju, jakie prowadzi Unia i państwa członkowskie, aby zapobiegać ucieczce kapitału.** [Popr. 6]

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, s. 77).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/308/EWG w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 76).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiająca środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również z uwagi na technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29).

⁽⁵⁾ Źródło: „Tax havens and development. Status, analyses and measures” (Raje podatkowe a rozwój. Status, analizy i środki), NOU, Official Norwegian Reports, 2009.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- (5) Ponadto wykorzystywanie systemu finansowego do kierowania pieniędzy pochodzących z przestępstwa, a nawet z legalnego źródła na cele terrorystyczne stwarza wyraźne ryzyko dla integralności, prawidłowego funkcjonowania, wiarygodności i stabilności systemu finansowego. W związku z tym środkami zapobiegawczymi określonymi w niniejszej dyrektywie należy objąć ~~nie tylko~~ manipulowanie pieniędzmi pochodzącymi z przestępstwa, **ale także poważnej przestępczości** i gromadzenie pieniędzy lub mienia na cele terrorystyczne. [Popr. 7]
- (5a) **Głównym celem wszystkich środków wynikających z niniejszej dyrektywy, niezależnie od kar przewidzianych w państwach członkowskich, powinno być zwalczanie wszelkich praktyk pozwalających czerpać znaczne nielegalne zyski. Należy to osiągnąć przez podjęcie wszystkich możliwych kroków zapobiegających wykorzystaniu systemu finansowego do prania takich zysków.** [Popr. 8]
- (6) Duże płatności gotówkowe wiążą się z dużym ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. W celu zwiększenia nadzoru oraz ograniczenia ryzyka, z jakim wiążą się płatności gotówkowe, osoby fizyczne i prawne ~~prowadzące handel towarami~~ powinny być objęte niniejszą dyrektywą w takim zakresie, w jakim dokonują płatności gotówkowych, lub je otrzymują, na kwotę 7 500 EUR lub wyższą. Państwa członkowskie powinny móc zdecydować o przyjęciu bardziej rygorystycznych przepisów, w tym niższych progów. [Popr. 9]
- (6a) **Coraz częściej jako zamiennik rachunku bankowego wykorzystywane są produkty związane z pieniądzem elektronicznym. Emitenci takich produktów powinni podlegać rygorystycznemu obowiązkowi zapobiegania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu. Powinna jednak istnieć możliwość zwolnienia produktów związanych z pieniądzem elektronicznym z zachowania należytej staranności wobec klienta, o ile zostały spełnione łącznie pewne warunki. Stosowanie pieniędzy elektronicznych, które wyemitowano bez zachowania należytej staranności wobec klienta, powinno być dozwolone jedynie w przypadku zakupu towarów i usług od handlowców i dostawców, którzy zostali zidentyfikowani i których identyfikacja została zweryfikowana przez emitenta pieniądza elektronicznego. Nie należy zezwalać na stosowanie pieniędzy elektronicznych bez zachowania należytej staranności wobec klienta w transferach między osobami. Kwota przechowywana elektronicznie powinna być na tyle mała, aby uniknąć powstania luk oraz aby upewnić się, że dana osoba nie może uzyskać nieograniczonej ilości anonimowych produktów związanych z pieniądzem elektronicznym.** [Popr. 10]
- (6b) **W państwach członkowskich pośrednicy w obrocie nieruchomościami prowadzą różnorodne działania w zakresie transakcji dotyczących nieruchomości. W celu zmniejszenia ryzyka prania pieniędzy w sektorze nieruchomości powinni oni zostać objęci zakresem niniejszej dyrektywy, jeżeli w ramach swojej działalności zawodowej są zaangażowani w transakcje finansowe dotyczące nieruchomości.** [Popr. 11]
- (7) Prawnicy wykonujący wolne zawody, zgodnie z definicją stosowaną przez państwa członkowskie, powinni podlegać przepisom dyrektywy w przypadku udziału w transakcjach finansowych lub korporacyjnych, włączając w to świadczenie usług doradztwa podatkowego, wówczas gdy istnieje największe ryzyko nadużywania usług świadczonych przez tych prawników do celów legalizowania dochodów pochodzących z działalności przestępczej lub do celów finansowania terroryzmu. Powinny jednak istnieć wyłączenia z obowiązku zgłaszania informacji uzyskanych przed rozpoczęciem, w czasie lub po zakończeniu postępowania sądowego albo przy ustalaniu sytuacji prawnej klienta. W związku z tym doradztwo prawne powinno nadal podlegać obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, chyba że doradca prawny bierze udział w praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu, porada prawna jest udzielana w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu lub prawnik wie, że klient zwraca się o poradę prawną do celów prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
- (8) Bezpośrednio porównywalne usługi należy traktować w ten sam sposób, gdy świadczą je przedstawiciele zawodów, którzy są objęci niniejszą dyrektywą. W celu zapewnienia przestrzegania praw zagwarantowanych w Karcie w przypadku audytorów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych, którzy w niektórych państwach członkowskich mogą występować w obronie klienta lub reprezentować go podczas postępowania sądowego, lub ustalać sytuację prawną klienta informacje, które uzyskują w trakcie wykonywania powyższych zadań nie powinny podlegać obowiązkowi zgłaszania zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- (9) Należy wyraźnie podkreślić, że „przestępstwa podatkowe” dotyczące podatków bezpośrednich i pośrednich objęte są zakresem szerokiej definicji „działalności przestępczej” określonej w niniejszej dyrektywie zgodnie ze zmienionymi zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy. **FATF. Rada Europejska w dniu 23 maja 2013 r. stwierdziła konieczność podjęcia w kompleksowy sposób problemu uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych oraz walki z praniem pieniędzy zarówno na rynku wewnętrznym, jak i wobec państw**

Wtorek, 11 marca 2014 r.

trzecich i jurysdykcji niechętnych współpracy. Uzgodnienie definicji przestępstw podatkowych stanowi istotny krok w wykrywaniu tych przestępstw, podobnie jak publiczne ujawnianie przez duże przedsiębiorstwa prowadzące działalność w Unii niektórych informacji finansowych w podziale na poszczególne kraje. Istotne jest również zapewnienie, aby podmioty zobowiązane i prawnicy, zgodnie z definicją państw członkowskich, nie dążyli do udaremnienia zamierzeń niniejszej dyrektywy ani nie ułatwiali agresywnego planowania podatkowego i nie angażowali się w nie. [Popr. 12]

- (9a) Państwa członkowskie powinny wprowadzić ogólne zasady zapobiegania unikaniu opodatkowania w celu ograniczenia agresywnego planowania podatkowego i unikania podatków, zgodnie z zaleceniami Komisji Europejskiej w sprawie agresywnego planowania podatkowego z dnia 12 grudnia 2012 r. oraz sprawozdaniem z postępu prac OECD dla G20 z dnia 5 września 2013 r. [Popr. 13]
- (9b) Przeprowadzając lub ułatwiając transakcje handlowe lub prywatne, podmioty, które pełnią szczególną rolę w systemie finansowym, takie jak Europejski Bank (EBI) Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR), banki centralne państw członkowskich i centralne systemy rozliczeniowe, powinny w miarę możliwości przestrzegać przepisów mających zastosowanie do innych podmiotów zobowiązanych, przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. [Popr. 14]
- (10) Istnieje potrzeba identyfikacji każdej osoby fizycznej będącej właścicielem osoby prawnej lub sprawującej nad nią kontrolę. ~~Podczas gdy~~ **Chociaż** wskazanie **określonego** procentowego udziału w spółce nie doprowadzi automatycznie do wskazania beneficjenta rzeczywistego, jest to ~~czynnik dowodowy, który należy wziąć pod uwagę~~ **jeden z czynników służących do identyfikacji beneficjenta rzeczywistego**. Identyfikacja i weryfikacja beneficjentów rzeczywistych powinna obejmować w stosownych przypadkach osoby prawne będące właścicielami innych osób prawnych, a ponadto należy w nich przeanalizować łańcuch własności do czasu znalezienia osoby fizycznej będącej właścicielem osoby prawnej będącej klientem lub sprawującej nad nią kontrolę. [Popr. 15]
- (11) ~~Konieczność posiadania~~ **Ważne jest, aby zapewnić i wzmocnić możliwość śledzenia płatności**. Istnienie dokładnych i aktualnych danych dotyczących beneficjenta rzeczywistego **każdego podmiotu prawnego, na przykład osób prawnych, funduszy powierniczych, fundacji, holdingów i wszystkich innych podobnych obecnych lub przyszłych porozumień prawnych**, jest kluczowym czynnikiem śledzenia przestępców, którzy w przeciwnym razie mogliby ukryć swoją tożsamość w strukturze korporacyjnej. Państwa członkowskie powinny w związku z tym dopilnować, aby przedsiębiorstwa zachowywały dane dotyczące swoich beneficjentów rzeczywistych i udostępniały je ~~właściwym organom oraz podmiotom zobowiązanym~~ **odpowiednie, dokładne i aktualne informacje za pośrednictwem centralnych rejestrów publicznych dostępnych online w otwartym i bezpiecznym formacie danych, zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych oraz prawem do prywatności zapisanym w Kartce**. Dostęp do takich rejestrów powinny mieć właściwe organy, w szczególności jednostki analityki finansowej i podmioty zobowiązane, a także społeczeństwo pod warunkiem uprzedniej identyfikacji osoby pragnącej uzyskać dostęp do informacji i ewentualnie uiszczenia opłaty. Ponadto powiernicy powinny deklarować swój status podmiotom zobowiązanym. [Popr. 16]
- (11a) Utworzenie przez państwa członkowskie rejestrów beneficjentów rzeczywistych przyczyniłoby się do poważnego nasilenia walki z praniem pieniędzy, finansowaniem terroryzmu, korupcją, przestępstwami podatkowymi, oszustwami i innymi przestępstwami finansowymi. Można by to osiągnąć w drodze poprawy działania istniejących rejestrów przedsiębiorstw w państwach członkowskich. Ze względu na transgraniczny charakter transakcji handlowych zasadnicze znaczenie ma wzajemne połączenie rejestrów, jeśli informacje w nich zawarte mają być skutecznie wykorzystane. Wzajemne połączenie rejestrów przedsiębiorstw w całej Unii jest już wymagane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE⁽¹⁾ i należy je dalej rozwijać. [Popr. 17]
- (11b) W wyniku postępu technologicznego dostępne są narzędzia, które umożliwiają podmiotom zobowiązanym weryfikację tożsamości swoich klientów w przypadku niektórych transakcji. Takie usprawnienia technologiczne zapewniają przedsiębiorstwom i klientom oszczędne pod względem czasu i kosztów rozwiązanie, a zatem powinny

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek (Dz.U. L 156 z 16.6.2012, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

być brane pod uwagę przy ocenie ryzyka. Właściwe organy państw członkowskich i podmioty zobowiązane powinny aktywnie zwalczać nowe i innowacyjne metody prania pieniędzy przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych, w tym prawa do prywatności i ochrony danych. [Popr. 18]

- (12) Niniejszą dyrektywę należy również stosować do działalności objętych nią podmiotów zobowiązanych prowadzonej przez internet.
- (12a) *Przedstawiciele Unii w organach zarządzających EBOR powinni zachęcać EBOR do wdrażania przepisów niniejszej dyrektywy oraz do opublikowania na swojej stronie internetowej strategii przeciwdziałania praniu pieniędzy zawierającej szczegółowe procedury, które nadałyby skutek niniejszej dyrektywie. [Popr. 19]*
- (13) Obawy budzi wykorzystanie sektora gier hazardowych w celu legalizowania dochodów pochodzących z działalności przestępczej. W celu ograniczenia ryzyka, z jakim wiąże się działalność wspomnianego sektora, oraz zapewnienia równych warunków podmiotom świadczącym usługi w zakresie gier hazardowych, należy nałożyć obowiązek na ~~wszystkie~~ podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych dotyczący stosowania należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do pojedynczych transakcji na kwoty w wysokości co najmniej 2 000 EUR. *Zachowując taką należyłą staranność, należy przyjąć podejście oparte na analizie ryzyka odzwierciedlające różne rodzaje ryzyka związane z różnymi rodzajami usług w zakresie gier hazardowych oraz pozwalające stwierdzić, czy wiążą się one z wysokim czy niskim ryzykiem prania pieniędzy. Należy również uwzględnić szczególne właściwości różnych rodzajów hazardu, na przykład przez dokonanie rozróżnienia między kasynami, hazardem online i innymi podmiotami świadczącymi usługi w zakresie gier hazardowych.* Państwa członkowskie powinny uwzględnić stosowanie wspomnianego progu w odniesieniu do odbierania wygranych, jak również obstawiania stawek. Podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych ~~w lokalach fizycznych (np. w kasynach i domach gier)~~ powinny zapewnić możliwość powiązania ~~środków~~ *środków* należytej staranności wobec klienta, pod warunkiem ~~stosowania jej~~ *podjęcia ich* w momencie wejścia ~~do lokala,~~ *do lokala,* z transakcjami przeprowadzanymi przez klienta ~~w tym lokalu.~~ [Popr. 20]
- (13a) *Pranie pieniędzy staje się coraz bardziej wyrafinowane i obejmuje również nielegalne, a czasem legalne zakłady wzajemne, szczególnie w odniesieniu do wydarzeń sportowych. Pojawiły się nowe, lukratywne formy przestępczości zorganizowanej, takie jak ustawianie wyników zawodów sportowych, które przybrały postać zyskowej działalności przestępczej związanej z praniem pieniędzy. [Popr. 21]*
- (14) Ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu nie jest takie samo w każdym przypadku. W związku z tym należy stosować *holistyczne* podejście oparte na analizie ryzyka *i minimalnych standardach*. Podejście oparte na analizie ryzyka nie jest wariantem nadmiernie liberalnym dla państw członkowskich i podmiotów zobowiązanych. Obejmuje ono podejmowanie decyzji w oparciu o dowody w celu lepszej identyfikacji ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zagrażającego Unii oraz podmiotom prowadzącym działalność na jej terytorium. [Popr. 22]
- (15) U podstaw podejścia opartego na analizie ryzyka znajduje się konieczność identyfikacji, zrozumienia i ograniczenia przez państwa członkowskie dotyczącego je ryzyka w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Znaczenie ponadnarodowego podejścia do identyfikacji ryzyka zostało uznane na szczeblu międzynarodowym i w związku z tym Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUPE EIOPA”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽²⁾ oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGPW ESMA”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽³⁾ powinny otrzymać zadanie wydania opinii w kwestii czynników ryzyka wpływających na sektor finansowy *oraz we współpracy z państwami członkowskimi powinny opracować minimalne standardy oceny ryzyka przeprowadzanej przez właściwe organy krajowe. W miarę możliwości w proces ten należy angażować w drodze konsultacji społecznych odpowiednie zainteresowane podmioty.* [Popr. 23]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- (16) Wyniki ocen ryzyka ~~przeprowadzanych na szczeblu państw członkowskich~~ należy w stosowanych przypadkach udostępnić **w odpowiednim czasie** podmiotom zobowiązanym w celu umożliwienia im identyfikacji, zrozumienia i ograniczenia własnych czynników ryzyka. [Popr. 24]
- (17) W celu lepszego zrozumienia i ograniczenia czynników ryzyka na szczeblu Unii **należy przeprowadzić ponadnarodową analizę ryzyka, tak aby można było skutecznie zidentyfikować ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, na które narażony jest rynek wewnętrzny. Komisja powinna zobowiązać państwa członkowskie do skutecznego zarządzania scenariuszami uważanymi za sytuacje o wysokim ryzyku. Ponadto państwa członkowskie powinny w stosownych przypadkach udostępniać wyniki swoich ocen ryzyka sobie wzajemnie, a także Komisji oraz EUNB, EUNUPE i EUNGPW EIOPA, ESMA (zwanym dalej łącznie „EUN”) i Europolowi.** [Popr. 25]
- (18) Stosując przepisy niniejszej dyrektywy właściwe jest uwzględnienie cech charakterystycznych i potrzeb małych podmiotów zobowiązanych objętych jej zakresem oraz zapewnienie traktowania odpowiadającego szczególnym potrzebom takich podmiotów i charakterowi prowadzonej przez nie działalności.
- (19) Ryzyko jako takie ma zmienny charakter, a elementy zmienne, zarówno pojedynczo, jak i łącznie, mogą zwiększać lub zmniejszać możliwe ryzyko, wpływając tym samym na właściwy poziom środków zapobiegawczych, takich jak środki należytej ostrożności wobec klienta. Istnieją zatem okoliczności, w których należy stosować wzmocnione środki należytej staranności, oraz inne okoliczności, w których stosowne mogą być uproszczone środki należytej staranności.
- (20) Należy uznać, że niektóre sytuacje stanowią większe ryzyko w zakresie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Chociaż należy ustalać tożsamość i profil działalności wszystkich klientów, występują przypadki, w których wymagane są szczególnie rygorystyczne procedury identyfikacji i weryfikacji klienta.
- (21) Dotyczy to szczególnie stosunków ~~gospodarczych~~ z osobami, które zajmują lub zajmowały ważne stanowiska publiczne **w Unii lub na arenie międzynarodowej**, szczególnie osobami pochodzącymi z państw, w których szerzy się korupcja. Tego typu stosunki mogą narazić szczególnie sektor finansowy na poważne ryzyko utraty wiarygodności i ryzyko prawne. Międzynarodowe starania na rzecz walki z korupcją również uzasadniają zwrócenie szczególnej uwagi na takie przypadki oraz zastosowanie właściwych wzmocnionych środków należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do osób pełniących obecnie lub w przeszłości eksponowane funkcje w kraju lub za granicą oraz pracowników najwyższego szczebla w organizacjach międzynarodowych. [Popr. 26]
- (21a) **Konieczność dysponowania wzmocnionymi środkami należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do osób pełniących obecnie lub w przeszłości eksponowane funkcje w kraju lub za granicą oraz pracowników najwyższego szczebla w organizacjach międzynarodowych nie powinny jednak prowadzić do sytuacji, w których wykazy zawierające informacje o takich osobach wykorzystywane są do celów handlowych. Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki, aby zakazać takiej działalności.** [Popr. 27]
- (22) Uzyskanie zgody osób zarządzających wyższego szczebla na nawiązanie stosunków gospodarczych nie musi we wszystkich przypadkach oznaczać zgody ze strony organów spółki. Powinno być możliwe udzielenie takiej zgody przez osobę posiadającą wystarczającą wiedzę na temat narażenia instytucji na ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz wystarczający szczebel w hierarchii, aby podejmować decyzje wpływające na narażenie na ryzyko.
- (22a) **Istotne jest, aby Unia opracowała wspólne podejście i wspólną politykę w stosunku do jurysdykcji niechętnych współpracy, które mają niezadowalające wyniki w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. W tym celu państwa członkowskie powinny działać w oparciu o wszelkie wykazy państw publikowane przez FATF i bezpośrednio stosować je w krajowych systemach zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Ponadto państwa członkowskie i Komisja na podstawie wszelkich dostępnych informacji powinny identyfikować inne jurysdykcje niechętnie współpracy. Komisja powinna opracować wspólne podejście do środków, które mają być stosowane do ochrony integralności rynku wewnętrznego przed tymi niechętnymi współpracami jurysdykcjami.** [Popr. 28]
- (23) W celu uniknięcia powtarzania procedur identyfikacji klienta, co prowadzi do opóźnień i nieefektywności w działalności gospodarczej, należy zezwolić na wprowadzanie do pomiotów zobowiązanych klientów, których identyfikację przeprowadzono gdzie indziej, pod warunkiem zastosowania właściwych środków bezpieczeństwa. W przypadkach, w których podmiot zobowiązany korzysta z usług osoby trzeciej, ostateczną odpowiedzialność za

Wtorek, 11 marca 2014 r.

zastosowanie wobec klienta procedury należytej staranności ponosi podmiot zobowiązany, do którego klient zostaje wprowadzony. Osoba trzecia lub osoba wprowadzająca klienta również powinna ponosić własną odpowiedzialność za spełnienie wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, w tym wymogu zgłaszania podejrzanych transakcji oraz prowadzenia rejestrów w zakresie, w jakim łączą je stosunki z klientem objętym niniejszą dyrektywą.

- (24) W przypadku zaistnienia stosunków pośrednictwa lub zlecenia zadań podmiotom zewnętrznym na podstawie umowy pomiędzy podmiotami zobowiązanymi a zewnętrznymi osobami fizycznymi lub prawnymi, których nie obejmuje niniejsza dyrektywa, jakiegokolwiek zobowiązania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ciążyące na tych pośrednikach lub podmiotach zewnętrznych jako stanowiących część podmiotów zobowiązanych mogą wynikać wyłącznie z umowy, a nie z niniejszej dyrektywy. Odpowiedzialność za przestrzeganie niniejszej dyrektywy powinna spoczywać **przede wszystkim** na podmiocie zobowiązanym ~~objętym niniejszą dyrektywą~~. **Ponadto państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość pociągnięcia wszelkich takich stron trzecich do odpowiedzialności za naruszenie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.** [Popr. 29]
- (25) Wszystkie państwa członkowskie ustanowiły lub powinny ustanowić **operacyjnie niezależne i autonomiczne** jednostki analityki finansowej odpowiedzialne za gromadzenie i analizowanie informacji przez nie otrzymywanych w celu ustalenia powiązań między podejrzаныmi transakcjami a leżącą u ich podstaw działalnością przestępczą w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania. Podejrzane transakcje należy zgłaszać jednostkom analityki finansowej, które powinny pełnić rolę krajowych ośrodków przyjmowania, analizowania i ujawniania właściwym organom raportów o podejrzanych transakcjach oraz innych informacji dotyczących możliwego prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Wymóg ten nie powinien narzucać państwom członkowskim obowiązku zmiany istniejących systemów zgłaszania, jeżeli zgłoszenie odbywa się za pośrednictwem prokuratury lub innych organów ścigania, o ile informacja przekazywana jest jednostkom analityki finansowej niezwłocznie i z zachowaniem jej pierwotnej formy i treści, umożliwiając im należyte wykonywanie ich zadań, w tym w zakresie międzynarodowej współpracy z innymi jednostkami analityki finansowej. **Istotne znaczenie ma, aby państwa członkowskie udostępniły jednostkom analityki finansowej środki niezbędne do zapewnienia ich pełnej zdolności operacyjnej do stawiania czoła bieżącym wyzwaniom związanym z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych, w tym prawa do prywatności i ochrony danych.** [Popr. 30]
- (26) Bez uszczerbku dla ogólnego zakazu przeprowadzania transakcji podejrzanych podmioty zobowiązane mogą przeprowadzać transakcje podejrzane przed poinformowaniem właściwych organów, jeżeli zaniechanie ich przeprowadzenia jest niemożliwe lub może szkodzić działaniom mającym na celu wykrycie osób czerpiących korzyści z podejrzewanej operacji prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Odstępstwo to nie powinno jednak naruszać zobowiązań międzynarodowych przyjętych przez państwa członkowskie w zakresie bezzwłocznego zamrażania środków i innych aktywów należących do terrorystów, organizacji terrorystycznych lub podmiotów finansujących terroryzm, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (26a) **Ponieważ ogromna większość nielegalnych przepływów finansowych trafia do rajów podatkowych, Unia powinna zwiększyć presję wywieraną na te kraje, aby skłonić je do współpracy w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.** [Popr. 31]
- (27) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia właściwego organu samorządu zawodowego dla zawodów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit a), b) i d), jako organu, do którego należy kierować informacje w pierwszej kolejności w miejsce jednostki analityki finansowej. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka system przekazywania informacji w pierwszej kolejności do organu samorządu zawodowego stanowi istotne zabezpieczenie mające na celu wspieranie ochrony podstawowych praw w odniesieniu do obowiązków zgłaszania mających zastosowanie do prawników.
- (28) W przypadkach, w których państwo członkowskie podejmuje decyzję o skorzystaniu z wyłączeń przewidzianych w art. 33 ust. 2, może ono zezwolić organowi samorządu zawodowego reprezentującemu osoby, o których mowa w tym artykule, na nieprzekazywanie jednostce analityki finansowej żadnych informacji otrzymanych od tych osób w okolicznościach określonych w tym artykule lub wymagać od tego organu takiego postępowania.
- (29) Stwierdzono szereg przypadków, w których **osoby fizyczne, w tym pracownicy zgłaszający i przedstawiciele, zgłaszające** swoje podejrzenia odnośnie do prania pieniędzy, ~~spotykał~~ **spotykały** się z groźbami lub wrogimi działaniami. Chociaż niniejsza dyrektywa nie może ingerować w procedury sądowe państw członkowskich, jest to sprawa o zasadniczym znaczeniu dla skuteczności systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Państwa członkowskie powinny mieć świadomość istnienia tego problemu i uczynić wszystko, co w ich mocy, aby ochronić **osoby fizyczne, w tym pracowników i przedstawicieli**, przed tego rodzaju groźbami lub wrogimi działaniami, **a także przed wszelkimi innymi formami wrogiego traktowania lub negatywnymi konsekwencjami, ułatwiając tym osobom zgłaszanie podejrzeń, co spowoduje zaostrenie walki z praniem pieniędzy.** [Popr. 32]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- (30) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, transponowana do prawa krajowego, ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy.
- (30a) **Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy Unii do celów niniejszej dyrektywy. [Popr. 33]**
- (31) Niektóre aspekty wdrożenia niniejszej dyrektywy wymagają gromadzenia, analizy, przechowywania i przekazywania danych. Przetwarzanie danych osobowych powinno być dozwolone w celu wywiązania się z obowiązków nałożonych niniejszą dyrektywą, w tym: zastosowania środków należytej staranności wobec klienta, bieżącego monitorowania, przeprowadzania dochodzeń w sprawie niezwykłych i podejrzanych transakcji oraz ich zgłaszania, identyfikacji beneficjenta rzeczywistego osoby prawnej lub porozumienia prawnego, **identyfikacji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne**, przekazywania informacji przez właściwe organy i instytucje finansowe **oraz podmioty zobowiązane**. Dane osobowe podlegające gromadzeniu powinny być ograniczone do danych absolutnie niezbędnych do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy i nie powinny być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z dyrektywą 95/46/WE. W szczególności dalsze przetwarzanie danych osobowych do celów zarobkowych powinno być ściśle zabronione. [Popr. 34]
- (32) Wszystkie państwa członkowskie uznają, że zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu leży w ich interesie publicznym. **Zlikwidowanie tego zjawiska wymaga zdecydowanej woli politycznej i współpracy na wszystkich szczeblach.** [Popr. 35]
- (32a) **Największe znaczenie ma, aby inwestycje współfinansowane z budżetu Unii spełniały najwyższe standardy w celu zapobiegania przestępstwom finansowym, w tym korupcji i uchylaniu się od opodatkowania. W związku z tym EBI przyjął w 2008 r. wytyczne wewnętrzne zatytułowane „Polityka zapobiegania i przeciwdziałania zakazanemu postępowaniu w działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego”, których podstawę prawną stanowi art. 325 TFUE, art. 18 statutu EBI oraz rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾. W następstwie przyjęcia tej polityki EBI powinien przedstawić jednostce analityki finansowej w Luksemburgu sprawozdanie na temat podejrzeń lub domniemanych przypadków prania pieniędzy dotyczących projektów, operacji i transakcji wspieranych przez EBI.** [Popr. 36]
- ~~(33) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, z uwzględnieniem przepisów decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.~~ [Popr. 37]
- (34) Prawo dostępu do danych osób, których dane dotyczą, ma zastosowanie do danych osobowych przetwarzanych do celów niniejszej dyrektywy. Dostęp osób, których dane dotyczą, do informacji zawartych w raporcie o podejrzanej transakcji, poważnie ograniczyłby jednak skuteczność walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu. Ograniczenia tego prawa zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 13 dyrektywy 95/46/WE mogą być zatem uzasadnione. **Jednak takie ograniczenia muszą być zrównoważone skutecznymi uprawnieniami przyznanymi organom ochrony danych, w tym prawem pośredniego dostępu określonym w dyrektywie 95/46/WE, umożliwiającymi im badanie z urzędu lub na podstawie skargi wszelkich zarzutów dotyczących problemów związanych z przetwarzaniem danych osobowych. Powinno to w szczególności obejmować dostęp do danych w podmiotach zobowiązanych.** [Popr. 38]
- (35) Osoby, które dokonują jedynie konwersji dokumentów papierowych na dane w formie elektronicznej i działają na podstawie umowy z instytucją kredytową lub finansową, nie są objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy; nie jest nim również objęta jakakolwiek osoba fizyczna lub prawna, która jedynie dostarcza instytucjom kredytowym lub finansowym systemów przesyłania komunikatów lub systemów wsparcia na potrzeby przekazywania środków, lub systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ **Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych** (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ **Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich** (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, p.1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- (36) Pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu są problemami o skali międzynarodowej, dlatego wysiłki na rzecz ich zwalczania winny mieć charakter globalny. W przypadku gdy instytucje kredytowe lub finansowe Unii posiadają oddziały lub jednostki zależne w państwach trzecich, gdzie występują luki w przepisach w tej dziedzinie, powinny one stosować standardy Unii w celu uniknięcia stosowania całkiem odmiennych standardów w ramach instytucji lub grupy instytucji lub, jeśli zastosowanie przedmiotowych standardów jest niemożliwe, powiadomić o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.
- (37) Należy przekazywać podmiotom zobowiązanym informacje zwrotne dotyczące użyteczności przekazywanych przez nie raportów o podejrzanych transakcjach i działań następczych podejmowanych w ich wyniku, ~~o ile jest to wykonalne~~ **tylko jest to możliwe**. Aby umożliwić przekazywanie informacji zwrotnych oraz przegląd skuteczności systemów zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, państwa członkowskie powinny prowadzić i doskonalić odpowiednie statystyki. W celu dalszej poprawy jakości i spójności danych statystycznych gromadzonych na poziomie Unii Komisja powinna monitorować sytuację w całej Unii w odniesieniu do walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz publikować regularne przeglądy **zawierające analizę ocen ryzyka krajowego. Pierwszy taki przegląd Komisja powinna przeprowadzić w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.** [Popr. 39]
- (37a) **Państwa członkowskie powinny zadbać o to, by podmioty zobowiązane nie tylko przestrzegały stosownych przepisów i wytycznych, ale także by wprowadziły systemy, które faktycznie minimalizują ryzyko prania pieniędzy w tych podmiotach.** [Popr. 40]
- (37b) **Aby umożliwić przegląd skuteczności swoich systemów zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, państwa członkowskie powinny prowadzić i doskonalić odpowiednie statystyki. W celu dalszej poprawy jakości i spójności danych statystycznych gromadzonych na poziomie Unii Komisja powinna monitorować sytuację w całej Unii w odniesieniu do walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz powinna publikować regularne przeglądy.** [Popr. 41]
- (38) Właściwe organy powinny dopilnować, aby w odniesieniu do kantorów wymiany walut, podmiotów świadczących usługi dla funduszy powierniczych lub przedsiębiorstw, a także podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych, osoby, które faktycznie kierują działalnością takich podmiotów, oraz rzeczywisti beneficjenci takich podmiotów byli osobami posiadającymi odpowiednie kompetencje i odpowiednią reputację. Kryteria oceny, czy dana osoba jest osobą posiadającą odpowiednie kompetencje i odpowiednią reputację, powinny przynajmniej odzwierciedlać potrzebę ochrony tych podmiotów przed wykorzystywaniem ich przez osoby zarządzające nimi lub ich beneficjentów rzeczywistych do celów przestępczych.
- (39) Biorąc pod uwagę międzynarodowy charakter prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, niezmiernie ważne są koordynacja i współpraca między jednostkami analityki finansowej UE. Kwestię takiej współpracy poruszono dotychczas jedynie w decyzji Rady 2000/642/WSiSW⁽¹⁾. W celu zapewnienia lepszej koordynacji i współpracy między jednostkami analityki finansowej, a w szczególności w celu zapewnienia przekazywania raportów o podejrzanych transakcjach jednostkom analityki finansowej państw członkowskich, w których będą one najbardziej użyteczne, w niniejszej dyrektywie należy uwzględnić dalej idące i zaktualizowane zasady.
- (40) Usprawnienie wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej w obrębie Unii jest szczególnie istotne w obliczu międzynarodowego charakteru prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Państwa członkowskie powinny zachęcać do korzystania z bezpiecznych urządzeń w celu wymiany informacji, ~~zwłaszcza ze zdecentralizowanej sieci komputerowej FIU.net oraz technologii, jakie oferuje przedmiotowa sieć~~ **oferują takie urządzenia.** [Popr. 42]
- (41) Z uwagi na znaczenie walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu państwa członkowskie powinny ustanowić w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie posiadają obecnie szereg różnych środków i sankcji administracyjnych w przypadku naruszenia kluczowych środków zapobiegawczych. Przedmiotowa różnorodność może mieć negatywny wpływ na działania mające na celu walkę z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu i istnieje ryzyko, że reakcja Unii ulegnie fragmentaryzacji. W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna obejmować szereg środków i sankcji administracyjnych dostępnych dla państw członkowskich

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji (Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

w przypadku systematycznych naruszeń wymagań związanych z środkami należytej staranności wobec klienta, prowadzeniem rejestrów, zgłaszaniem podejrzanych transakcji oraz kontrolami wewnętrznymi podmiotów zobowiązanych. Przedmiotowy zakres środków i sankcji powinien być wystarczająco szeroki, aby umożliwić państwu członkowskim i właściwym organom branie pod uwagę różnic między podmiotami zobowiązanymi, w szczególności między instytucjami finansowymi a innymi podmiotami zobowiązanymi, pod względem ich wielkości, charakterystyki, **poziomu ryzyka** i obszarów działalności. Przy stosowaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny zagwarantować, że podejmowanie środków i sankcji administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz sankcji karnych zgodnie z prawem krajowym nie stanowi naruszenia zasady *ne bis in idem*. [Popr. 43]

- (42) Standardy techniczne w zakresie usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz należyłą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Biorąc pod uwagę, że EUN są organami dysponującymi wysoko specjalistyczną wiedzą, efektywnym i właściwym rozwiązaniem jest powierzenie im zadania opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, które nie przewidują alternatywnych wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji.
- (42a) ***Aby umożliwić właściwym organom i podmiotom zobowiązanym przeprowadzenie lepszej oceny ryzyka związanego z niektórymi transakcjami, Komisja powinna sporządzić wykaz jurysdykcji poza Unią, które wdrożyły zasady i przepisy zbliżone do przepisów niniejszej dyrektywy.*** [Popr. 44]
- (43) Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUN zgodnie z art. 42 niniejszej dyrektywy za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (44) Z uwagi na bardzo istotne zmiany, które należałoby wprowadzić w dyrektywie 2005/60/WE i w dyrektywie 2006/70/WE, powinno się połączyć i zastąpić przedmiotowe dyrektywy w celu zachowania przejrzystości i spójności.
- (45) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, to jest ochrona systemu finansowego za pomocą zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, dochodzenia i wykrywania tych przypadków, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, gdyż poszczególne podejmowane przez państwa członkowskie środki ochrony ich systemów finansowych mogłyby kolidować z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego oraz z zasadami państwa prawa i polityki publicznej Unii, oraz w związku z tym, że ze względu na zakres i efekty działania można go lepiej osiągnąć na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (46) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie, w szczególności w odniesieniu do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, **domniemania niewinności**, prawa do ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, zakazu dyskryminacji, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz prawa do obrony. [Popr. 45]
- (47) Zgodnie z art. 21 Karty zakazującym dyskryminacji z jakichkolwiek przyczyn państwa członkowskie muszą zapewnić wdrożenie niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do ocen ryzyka w kontekście środków należytej staranności wobec klienta, z poszanowaniem tej zasady.
- (48) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione,
- (48a) ***Stosując niniejszą dyrektywę lub przepisy prawa krajowego transponujące niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie i podmioty zobowiązane są związane dyrektywą Rady 2000/43/EC⁽¹⁾.*** [Popr. 46]

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

(48b) Europejski Inspektor Danych Osobowych wydał opinię w dniu 4 lipca 2013 r. ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1 PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zapewniają obowiązywanie zakazu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.
2. Do celów niniejszej dyrektywy za pranie pieniędzy uznaje się następujące czyny popełnione umyślnie:
 - a) konwersję lub przekazywanie mienia, ze świadomością, że pochodzi ono z działalności przestępczej lub z udziału w takiej działalności, w celu ukrywania lub zatajania nielegalnego pochodzenia tego mienia **lub unikania nakazów jego zamrożenia lub konfiskaty** albo udzielenia pomocy osobie, która bierze udział w takiej działalności, dla umożliwienia jej uniknięcia konsekwencji prawnych takiego działania; [**Popr. 47**]
 - b) ukrycie lub zatajenie prawdziwego charakteru mienia, jego źródła, miejsca położenia, rozporządzania nim, przemieszczania, własności lub praw do mienia, ze świadomością, że mienie to pochodzi z działalności przestępczej lub z udziału w takiej działalności;
 - c) nabycie, posiadanie lub korzystanie z mienia, ze świadomością w momencie jego otrzymania, że mienie to pochodzi z działalności o charakterze przestępczym lub z udziału w takiej działalności;
 - d) udział lub współdziałanie w popełnieniu, usiłowanie popełnienia oraz pomocnictwo, podżeganie, ułatwianie oraz doradzanie przy popełnieniu czynów określonych w lit. a), b) i c).
3. Pranie pieniędzy zachodzi również w przypadku, gdy działania, w ramach których uzyskano mienie mające stać się przedmiotem prania, miały miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.
4. Do celów niniejszej dyrektywy „finansowanie terroryzmu” oznacza bezpośrednio lub pośrednio dostarczanie lub gromadzenie funduszy wszelkimi sposobami z zamiarem ich użycia lub ze świadomością, że mają zostać użyte, w całości lub w części, w celu popełnienia któregośkolwiek z przestępstw określonych w art. 1–4 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW ⁽²⁾, zmienionej decyzją ramową Rady 2008/919/WSiSW ⁽³⁾.
5. Świadomość, zamiar lub cel stanowiące znamiona działań określonych w ust. 2 i 4 mogą zostać ustalone na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych.

Artykuł 2

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do następujących podmiotów zobowiązanych:
 - 1) instytucji kredytowych;
 - 2) instytucji finansowych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 4.2.2014, s. 9.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/919/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniająca decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 330 z 9.12.2008, s. 21).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- 3) następujących osób fizycznych lub prawnych podczas wykonywania ich działalności zawodowej:
- a) audytorów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych;
 - b) notariuszy oraz prawników wykonujących wolne zawody, gdy uczestniczą, działając w imieniu i na rzecz swojego klienta, w transakcjach finansowych lub transakcjach dotyczących nieruchomości lub gdy udzielają klientowi pomocy w planowaniu lub przeprowadzaniu transakcji dotyczących:
 - (i) kupna i sprzedaży nieruchomości lub podmiotów gospodarczych;
 - (ii) zarządzania pieniędzmi, papierami wartościowymi lub innymi aktywami;
 - (iii) otwierania rachunków bankowych, rachunków oszczędnościowych lub rachunków papierów wartościowych i zarządzania nimi;
 - (iv) organizacji wkładu niezbędnego do tworzenia, prowadzenia działalności spółek lub zarządzania nimi;
 - (v) tworzenia, prowadzenia działalności funduszy powierniczych, **fundacji, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych**, spółek albo podobnych struktur lub zarządzania nimi; [Popr. 48]
 - c) podmiotów świadczących usługi na rzecz funduszy powierniczych lub przedsiębiorstw, nieobjętych lit. a) lub b);
 - d) pośredników w obrocie nieruchomościami, w tym pośredników wynajmu nieruchomości, **o ile są oni zaangażowani w transakcje finansowe**; [Popr. 49]
 - e) innych osób fizycznych lub prawnych prowadzących handel towarami **lub usługami**, jedynie w zakresie, w jakim płatności są dokonywane lub przyjmowane w gotówce w kwocie 7 500 EUR lub wyższej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być wzajemnie ze sobą powiązane; [Popr. 50]
 - f) podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych.

Z wyjątkiem kasyn państwa członkowskie mogą postanowić o całkowitym lub częściowym wyłączeniu niektórych usług hazardowych, o których mowa w pkt 3) lit. f) akapitu pierwszego z zakresu obowiązywania przepisów krajowych transponujących przepisy niniejszej dyrektywy ze względu na niski poziom ryzyka, jaki wynika z charakteru tych usług, a to w oparciu o ocenę ryzyka. Przed zastosowaniem takiego zwolnienia dane państwo członkowskie zwraca się do Komisji o wydanie zgody. [Popr. 153]

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wyłączeniu z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą działalność finansową w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, gdy występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, pod warunkiem, że dana osoba fizyczna lub prawna spełnia wszystkie następujące kryteria:

- a) działalność finansowa jest ograniczona pod względem wartości bezwzględnych;
- b) działalność finansowa jest ograniczona pod względem transakcji;
- c) działalność finansowa nie jest działalnością główną;
- d) działalność finansowa jest działalnością pomocniczą bezpośrednio związaną z działalnością podstawową;
- e) działalność główna nie jest działalnością, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 3) lit. e);
- f) działalność finansowa realizowana jest wyłącznie na rzecz klientów korzystających z działalności głównej i nie jest oferowana na szerszą skalę.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność w zakresie świadczenia usług przekazu pieniężnego określonych w art. 4 ust. 13 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

3. Do celów ust. 2 lit. a) państwa członkowskie wymagają, aby obroty ogółem z działalności finansowej nie przekraczały progu, który musi być wystarczająco niski. Próg ten ustalany jest na szczeblu krajowym dla poszczególnych rodzajów działalności finansowej.
4. Do celów ust. 2 lit. b) państwa członkowskie stosują górny próg na klienta i dla pojedynczej transakcji, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji wyglądających na powiązane. Próg ten ustalany jest na szczeblu krajowym dla poszczególnych rodzajów działalności finansowej. Jest on wystarczająco niski w celu zapewnienia niepraktycznego i nieefektywnego charakteru danych rodzajów transakcji jako metody prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i nie przekracza 1 000 EUR.
5. Do celów ust. 2 lit. c) państwa członkowskie wymagają, aby obroty z działalności finansowej nie przekraczały 5 % całkowitych obrotów danej osoby fizycznej lub prawnej.
6. Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu do celów niniejszego artykułu, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na wszelką działalność finansową, w odniesieniu do której, ze względu na jej charakter, uznaje się za szczególnie prawdopodobne wykorzystywanie jej lub nadużywanie jej w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
7. Wszelkie decyzje przyjmowane na mocy niniejszego artykułu określają zawierają ich uzasadnienie. Państwa członkowskie zapewniają możliwość cofnięcia takich decyzji w razie zmiany okoliczności.
8. Państwa członkowskie wprowadzają monitorowanie oparte na analizie ryzyka lub stosują inne odpowiednie środki w celu dopilnowania, aby wyłączenie przyznane decyzją przyjętą na podstawie niniejszego artykułu nie było nadużywane.

Artykuł 3

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ w tym jej oddziały w rozumieniu art. 4 pkt 17 tego rozporządzenia, znajdujące się w Unii, niezależnie od tego, czy jej siedziba główna znajduje się w obrębie Unii, czy kraju trzeciego;
- 2) „instytucja finansowa” oznacza:
 - a) przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego głównym przedmiotem działalności jest wykonywanie co najmniej jednego z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i w pkt 14 i 15 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽²⁾, w tym działalność kantorów wymiany walut (*bureaux de change*);
 - b) zakład ubezpieczeń, który uzyskał stosowane zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, o ile prowadzi działalność objętą tą dyrektywą;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącznie II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- c) przedsiębiorstwo inwestycyjne, w rozumieniu definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 1) dyrektywy 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
 - d) przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wprowadzające na rynek swoje jednostki lub akcje;
 - e) pośrednika ubezpieczeniowego w rozumieniu definicji zawartej w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, z wyjątkiem pośredników, o których mowa w art. 2 ust. 7 tej dyrektywy, w przypadkach gdy prowadzą oni działalność w zakresie ubezpieczeń na życie i innych usług związanych z inwestycjami;
 - f) oddziały instytucji finansowych, o których mowa w lit. a)–e), znajdujące się w Unii Europejskiej, niezależnie od tego, czy siedziba główna znajduje się na terytorium Unii, czy w kraju trzecim;
- 3) „mienie” oznacza wszelkiego rodzaju aktywa, materialne lub niematerialne, rzeczy ruchome lub nieruchomości oraz dokumenty lub instrumenty prawne w jakiegokolwiek formie, włącznie z elektroniczną lub cyfrową, zaświadczające o prawie własności lub innych prawach do tych aktywów;
- 4) „działalność przestępcza” oznacza jakikolwiek przestępczy udział w popełnieniu następujących poważnych przestępstw:
- a) czyny w rozumieniu definicji zawartej w art. 1–4 decyzji ramowej 2002/475/WSiSW zmienionej decyzją ramową Rady 2008/919/WSiSW;
 - b) wszelkie przestępstwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r.;
 - c) działalność organizacji przestępczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 wspólnego działania Rady 98/733/WSiSW ⁽³⁾;
 - d) nadużycia finansowe, co najmniej poważne, wpływające na interesy finansowe Unii w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 ust. 1 i art. 2 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾;
 - e) korupcję;
 - f) wszelkie przestępstwa, w tym przestępstwa podatkowe odnoszące się do podatków bezpośrednich i pośrednich, których maksymalne zagrożenie karą przekracza rok pozbawienia wolności lub aresztu, lub – w przypadku państw, których systemy prawne określają minimalny próg zagrożenia karą dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, którego dolna granica zagrożenia karą wynosi co najmniej sześć miesięcy pozbawienia wolności lub aresztu;
- 4a) „organ samorządu zawodowego” oznacza organ posiadający uznane przez prawo krajowe uprawnienia do ustanawiania obowiązków i przepisów regulujących dany zawód lub dany obszar działalności gospodarczej, których muszą przestrzegać osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność w przedmiotowym zawodzie lub obszarze; [Popr. 53]**

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3).

⁽³⁾ Wspólnego działania Rady 98/733/WSiSW z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 351 z 29.12.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 49.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

5) „beneficjent rzeczywisty” oznacza osobę fizyczną, która ostatecznie jest właścicielem lub sprawuje kontrolę nad klientem lub osobą fizyczną, w imieniu których przeprowadzana jest transakcja lub prowadzona jest działalność; beneficjent rzeczywisty obejmuje co najmniej:

a) w przypadku podmiotów o charakterze korporacyjnym:

(i) osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które ostatecznie są właścicielami lub kontrolują podmiot prawny, bezpośrednio lub pośrednio posiadając lub kontrolując wystarczający odsetek udziałów lub praw głosu w tym podmiocie prawnym, w tym za pomocą pakietów akcji na okaziciela, z wyjątkiem spółek notowanych na rynku regulowanym, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z przepisami unijnymi lub podlegających równoważnym standardom międzynarodowym.

~~Odsetek równy~~ **W każdym razie posiadanie przez osobę fizyczną 25 % udziałów plus jeden udział jest uznawane za dowód własności lub sprawowania kontroli poprzez udziały w spółce oraz ma zastosowanie do każdego poziomu własności bezpośredniej i pośredniej udział równy 25 % plus jeden udział klienta w posiadaniu przez podmiot o charakterze korporacyjnym kontrolowany przez osobę lub osoby fizyczne lub liczne podmioty o charakterze korporacyjnym kontrolowane przez tę samą osobę fizyczną wskazuje na własność pośrednią; pojęcie kontroli określa się, między innymi, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1–5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽¹⁾; powyższe stosuje się jednak bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do zadecydowania o przyjęciu niższego odsetka jako dowodu własności lub sprawowania kontroli;**

(ii) w przypadku jakichkolwiek wątpliwości, czy osoba określona w pkt (i) jest beneficjentem rzeczywistym **lub jeżeli po podjęciu wszelkich niezbędnych środków nie można zidentyfikować żadnej osoby na podstawie ppkt (i)**, osobę fizyczną, która sprawują kontrolę nad zarządzaniem podmiotem prawnym **w inny sposób, co może obejmować osoby na wyższym stanowisku kierowniczym;**

(iia) **jeżeli nie zidentyfikowano żadnej osoby fizycznej na podstawie ppkt (i) lub (ii), osobę fizyczną, która zajmuje wyższe stanowisko kierownicze, w którym to przypadku podmioty zobowiązane prowadzą zapisy działań podejmowanych w celu zidentyfikowania beneficjenta rzeczywistego na podstawie ppkt (i) i (ii), aby udowodnić, że zidentyfikowanie takich osób jest niemożliwe;**

b) w przypadku podmiotów prawnych, takich jak fundacje, oraz porozumień prawnych, takich jak fundusze powiernicze **lub towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych**, które administrują środkami oraz je rozdzielają:

(i) osobę fizyczną, która sprawują kontrolę nad częścią wynoszącą co najmniej 25 % mienia porozumienia prawnego lub podmiotu prawnego; oraz

(ii) w przypadku gdy przyszli beneficjenci zostali już określone – osobę fizyczną, która jest beneficjentem co najmniej 25 % mienia porozumienia prawnego lub podmiotu prawnego; lub

(iii) w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z porozumienia prawnego lub podmiotu prawnego nie zostały jeszcze określone – kategorię osób, w których głównym interesie powstało lub działa porozumienie prawne lub podmiot prawny. W przypadku beneficjentów funduszu powierniczego wyznaczonych na podstawie cech charakterystycznych lub kategorii, podmioty zobowiązane otrzymują wystarczające informacje dotyczące beneficjenta w celu upewnienia się, że będzie możliwe ustalenie tożsamości beneficjenta w momencie wypłaty lub w przypadku, gdy beneficjent ma zamiar wykonać nabyte przez niego prawa;

(iia) **w przypadku funduszy powierniczych tożsamość powierzającego, powiernika, protektora (jeśli występuje), beneficjenta lub kategorii beneficjentów oraz wszystkich innych osób fizycznych sprawujących ostateczną, skuteczną kontrolę nad funduszem powierniczym (również poprzez łańcuch kontroli lub własności); [Popr. 54]**

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- 6) „podmiot świadczący usługi na rzecz funduszy powierniczych i przedsiębiorstw” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która poprzez swoją działalność świadczy osobom trzecim następujące usługi:
- a) tworzenie spółek lub innych osób prawnych;
 - b) działanie lub organizowanie dla innej osoby możliwości działania w charakterze dyrektora lub sekretarza spółki, wspólnika spółki osobowej lub na porównywalnym stanowisku w stosunku do innych osób prawnych;
 - c) zapewnienie siedziby, adresu działalności, korespondencyjnego lub administracyjnego i innych związanych z tym usług dla przedsiębiorstwa, spółki osobowej lub innego podmiotu prawnego albo porozumienia prawnego;
 - d) działanie lub organizowanie dla innej osoby możliwości działania w charakterze powiernika funduszu powierniczego lub podobnego porozumienia prawnego;
 - e) działanie lub organizowanie dla innej osoby możliwości działania w charakterze formalnego wspólnika na rzecz innego podmiotu, innego niż spółka notowana na rynku regulowanym, podlegająca wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem unijnym lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;
- 7) a) „osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne na szczeblu międzynarodowym” oznaczają osoby fizyczne, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne powierzone im przez państwo trzecie;
- b) „osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne na szczeblu krajowym” oznaczają osoby fizyczne, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne powierzone im przez **dane** państwo członkowskie; **[Popr. 55; Poprawka nie dotyczy wszystkich wersji językowych]**
- c) „osoby, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne powierzone im przez organizacje międzynarodowe” oznaczają dyrektorów, ich zastępców oraz członków organów spółki lub osoby pełniące równoważną funkcję w organizacji międzynarodowej;
- d) „osoby fizyczne, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne” oznaczają następujące osoby:
- (i) szefów państw, szefów rządów, ministrów oraz wiceministrów lub zastępców ministrów;
 - (ii) członków parlamentu **lub podobnych organów ustawodawczych**; **[Popr. 56]**
 - (iii) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem trybów nadzwyczajnych;
 - (iv) członków trybunałów obrachunkowych oraz zarządów banków centralnych;
 - (v) ambasadorów, *chargés d'affaires* oraz wyższych oficerów sił zbrojnych;
 - (vi) **wyższych rangą** członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych. **[Popr. 57]**
- Do żadnej z kategorii wymienionych w pkt (i)–(vi) nie zalicza się urzędników średniego lub niższego szczebla;
- e) „członkowie rodziny” oznaczają:
- (i) małżonka/małżonkę;
 - (ii) partnera traktowanego jak małżonek/małżonka;
 - ~~(iii) dzieci i ich małżonków lub partnerów;~~ **[Popr. 58]**
 - ~~(iv) rodziców;~~ **[Popr. 59]**

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- f) „osoby znane jako bliscy współpracownicy” oznaczają: **[Popr. 87]**
- (i) osoby fizyczne, o których wiadomo, że są współbeneficjentami rzeczywistymi podmiotów prawnych lub porozumień prawnych, lub utrzymują inne bliskie stosunki biznesowe z osobą określoną w pkt 7 lit. a)–d);
 - (ii) osoby fizyczne będące ~~jedynymi~~ beneficjentami rzeczywistymi podmiotów prawnych lub porozumień prawnych, o których wiadomo, że zostały założone na faktyczną korzyść osoby określonej w pkt 7 lit. a)–d); **[Popr. 60]**
- 8) „osoby zarządzające wyższego szczebla” oznaczają dyrektora lub pracownika mającego wystarczającą wiedzę na temat ekspozycji danej instytucji na ryzyko związane z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu oraz wystarczające uprzywilejowanie do podejmowania decyzji mających wpływ na jej ekspozycję na ryzyko. Nie w każdym przypadku taką osobą musi być członek rady dyrektorów;
- 9) „stosunki gospodarcze” oznaczają stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, związane z działalnością gospodarczą podmiotów zobowiązanych, które w momencie ich nawiązywania rokują nadzieje na długotrwałe ich utrzymanie;
- 10) „usługi hazardowe” oznaczają wszelkie usługi związane z obstawianiem stawek mających wartość pieniężną w grach losowych, w tym w grach, w których istotne są określone umiejętności, takich jak loterie, gry w kasynach, gry pokerowe oraz zakłady wzajemne, świadczonych w fizycznej lokalizacji, lub w jakikolwiek sposób na odległość, za pomocą środków elektronicznych lub za pomocą jakiegokolwiek innej technologii ułatwiającej komunikację, oraz na indywidualną prośbę odbiorcy usługi;
- 10a) „transakcja zakładu” w rozumieniu art. 12 niniejszej dyrektywy oznacza wszystkie etapy stosunków handlowych pomiędzy podmiotem świadczącym usługi w zakresie gier a klientem i beneficjentem, który zawarł zakład i obstawił stawkę, do czasu wypłaty ewentualnej wygranej; [Popr. 61]**
- 11) „grupa” oznacza grupę w rozumieniu art. 2 pkt 12 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- 11a) „niebezpośrednie” oznacza zawarcie umowy lub dokonanie transakcji bez jednoczesnej fizycznej obecności wykonawcy lub pośrednika i konsumenta, przez wykorzystanie wyłącznie internetu, telemarketingu lub innego elektronicznego środka komunikacji do czasu zawarcia umowy lub dokonania transakcji wyłącznie. [Popr. 62]**

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie zapewniają, **zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka**, całkowite lub częściowe rozszerzenie stosowania przepisów niniejszej dyrektywy na zawody i kategorie przedsiębiorstw inne niż podmioty zobowiązane określone w art. 2 ust. 1, podejmujące działania, których wykorzystanie do celów prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest szczególnie prawdopodobne. **[Popr. 63]**
2. W przypadku podjęcia przez państwo członkowskie decyzji o rozszerzeniu stosowania przepisów niniejszej dyrektywy na zawody i kategorie przedsiębiorstw inne niż określone w art. 2 ust. 1 państwo członkowskie informuje o tym fakcie Komisję.

Artykuł 5

W celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, **pod warunkiem że takie przepisy będą w pełni zgodne z prawem Unii, szczególnie w odniesieniu do unijnych przepisów o ochronie danych oraz ochrony praw podstawowych zapisanych w Karcie. Takie przepisy nie utrudniają konsumentom w nieuzasadniony sposób dostępu do usług finansowych ani nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.** **[Popr. 64]**

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE i 2000/12/WE (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

SEKCJA 2
OCENA RYZYKA

Artykuł 6

1. Europejski Urząd Komisja sporządza ocenę ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, które mają wpływ na rynek wewnętrzny, ze szczególnym uwzględnieniem działalności transgranicznej. W celu sporządzenia takiej oceny Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi, EUN, Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, Grupą Roboczą Art. 29, Europolem oraz innymi odpowiednimi organami.

W ocenie ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się co najmniej następujące elementy:

- a) ogólną skalę prania pieniędzy i najbardziej zagrożone obszary rynku wewnętrznego;
- b) ryzyka związane z poszczególnymi odpowiednimi sektorami, w szczególności z sektorami niefinansowymi i sektorem gier hazardowych;
- c) najpowszechniejsze metody wykorzystywane przez przestępców do prania nielegalnych wpływów;
- d) zalecenia dla właściwych organów dotyczące efektywnego rozdziału zasobów;
- e) funkcję banknotów euro w działalności przestępczej i praniu pieniędzy.

Ocena ryzyka zawiera również propozycje minimalnych standardów ocen ryzyka, które mają przeprowadzać właściwe organy krajowe. Takie minimalne standardy są opracowywane we współpracy z państwami członkowskimi oraz z udziałem branży i innych istotnych zainteresowanych podmiotów w drodze, odpowiednio, konsultacji publicznych i spotkań zainteresowanych podmiotów prywatnych.

Komisja sporządza ~~tej opinii~~ ocenę ryzyka do dnia ... (*) i aktualizuje ją dwa razy w roku lub, w stosownym przypadku, częściej.

2. Komisja udostępnia wspomnianą ~~opinię~~ ocenę ryzyka w celu wsparcia państw członkowskich oraz podmiotów zobowiązanych w identyfikowaniu ryzyka, zarządzaniu nim i jego ograniczaniu w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz aby pozwolić innym zainteresowanym podmiotom, w tym ustawodawcom krajowym, Parlamentowi Europejskiemu, EUN, Europolowi, komisji europejskich jednostek analityki finansowej lepiej zrozumieć ryzyko. Streszczenie oceny podaje się do publicznej wiadomości. Streszczenie to nie może zawierać informacji niejawnych.

2a. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne w sprawie ustaleń wynikających z regularnych ocen ryzyka i działań podjętych w związku z tymi ustaleniami. [Popr. 65]

Artykuł 6a

1. Bez uszczerbku dla postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przewidzianego w TFUE, Komisja dopilnowuje, aby krajowe przepisy w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy były wdrażane w sposób skuteczny i zgodny z europejskimi ramami prawnymi.

2. Przy stosowaniu ust. 1 Komisję wspierają w stosownych przypadkach EUN, Europol, komisja europejskich jednostek analityki finansowej i wszystkie inne właściwe organy europejskie.

3. Oceny krajowych przepisów w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, o których mowa w ust. 1, pozostają bez uszczerbku dla ocen przeprowadzanych przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) lub Moneyval. [Popr. 66]

(*) 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 7

1. Każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie działania w celu zidentyfikowania, ocenienia, zrozumienia i ograniczenia ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu wpływającego na dane państwo członkowskie, **a także wszelkich zagadnień z zakresu ochrony danych w tym kontekście** oraz zapewnia aktualizację oceny.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za koordynację reagowania na szczeblu krajowym na ryzyko, o którym mowa w ust. 1. O wyznaczonym organie należy powiadomić Komisję, EUN, **Europol**, a także inne państwa członkowskie.
3. Przeprowadzając oceny, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie ~~mogą korzystać z opinii~~ **korzystają z oceny ryzyka**, o której mowa w art. 6 ust. 1.
4. Każde państwo członkowskie przeprowadza ocenę, o której mowa w ust. 1 oraz:
 - a) wykorzystuje ocenę lub oceny w celu poprawy swojego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności poprzez identyfikowanie obszarów, w których podmioty zobowiązane muszą stosować wzmocnione środki oraz, w stosownych przypadkach, poprzez precyzowanie, jakie środki należy zastosować;
 - aa) identyfikuje, w stosownych przypadkach, sektory lub obszary, dla których ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu jest nieistotne, niższe lub wyższe;**
 - b) wykorzystuje ocenę lub oceny jako wsparcie podczas podziału i ustalania priorytetów w odniesieniu do zasobów przeznaczonych na zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;
 - ba) wykorzystuje ocenę lub oceny, aby zapewnić opracowanie odpowiednich zasad dla każdego sektora lub obszaru, odpowiednio do ryzyka prania pieniędzy;**
 - c) **terminowo** udostępnia podmiotom zobowiązanym odpowiednie informacje, aby ~~mogły przeprowadzić własne oceny~~ **umożliwić im przeprowadzenie własnych ocen** ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.
5. Państwa członkowskie udostępniają wyniki swoich ocen ryzyka innym państwom członkowskim, Komisji oraz EUN na ich wniosek. **Streszczenie oceny podaje się do publicznej wiadomości. Streszczenie to nie może zawierać informacji niejawnych.** [Popr. 67]

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zapewniają podjęcie przez podmioty zobowiązane odpowiednich działań w celu zidentyfikowania i ocenienia ich ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, z uwzględnieniem czynników ryzyka obejmujących klientów, państwa lub obszary geograficzne, produkty, usługi, transakcje lub kanały dostawy. Działania te są proporcjonalne do charakteru działalności i wielkości podmiotów zobowiązanych.
2. Oceny, o których mowa w ust. 1, ~~należy dokumentować, uaktualniać~~ **dokumentuje się, uaktualnia** oraz ~~udostępnia~~ **na wniosek udostępnia** właściwym organom oraz organom samorządu zawodowego. [Popr. 68]
3. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez podmioty zobowiązane strategii, środków kontroli oraz procedur służących skutecznemu ograniczaniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz zarządzaniu tym ryzykiem zidentyfikowanym na poziomie Unii, państwa członkowskiego oraz podmiotów zobowiązanych. Strategie, środki kontroli oraz procedury powinny być proporcjonalne do charakteru działalności i wielkości podmiotów zobowiązanych **oraz ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz powinny być zgodne z przepisami o ochronie danych.** [Popr. 69]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

4. Strategie i procedury, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej następujące działania:
 - a) opracowanie strategii wewnętrznych, procedur i środków kontroli obejmujących **praktyki dotyczące modelu zarządzania ryzykiem**, zasady należytej staranności wobec klienta, zgłaszanie podejrzanych transakcji, prowadzenie rejestrów, kontrolę wewnętrzną, zarządzanie zgodnością z przepisami (w tym, w stosownych przypadkach w odniesieniu do wielkości i charakteru działalności podmiotu zobowiązanego, wyznaczenie pracownika ds. zgodności z prawem na poziomie kadry kierowniczej) oraz kontrole pracowników. **Te środki nie mogą umożliwiać podmiotom zobowiązanym żądania od konsumentów, aby udostępniali więcej danych osobowych, niż jest to konieczne; [Popr. 70]**
 - b) w stosownych przypadkach w odniesieniu do wielkości i charakteru działalności zapewnienie niezależnej funkcji audytu w celu sprawdzenia wewnętrznych strategii, procedur oraz środków kontroli, o których mowa w lit. a).
5. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów zobowiązanych uzyskania zgody osób zarządzających wyższego szczebla na wdrażanie przez te podmioty strategii i procedur, a ponadto w stosownych przypadkach monitorują i wzmacniają zastosowane środki.

Artykuł 8a

1. **W celu opracowania wspólnego podejścia i wspólnej polityki wobec jurysdykcji niechętnych współpracy, które wykazują braki w dziedzinie zwalczania prania pieniędzy, państwa członkowskie okresowo zatwierdzają i przyjmują wykazy państw publikowane przez FATF.**
2. **Komisja, biorąc pod uwagę kryteria ustalone w załączniku III pkt 3, koordynuje na szczeblu unijnym działania przygotowawcze w zakresie identyfikowania państw trzecich, których systemy prania pieniędzy wykazują poważne braki strategiczne stwarzające istotne ryzyko dla systemu finansowego Unii.**
3. **Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu utworzenia wykazu państw określonych w ust. 2.**
4. **Komisja regularnie monitoruje rozwój sytuacji w państwach określonych w ust. 2 niniejszego artykułu na podstawie kryteriów ustalonych w załączniku III pkt 3 oraz, w stosownych przypadkach, dokonuje przeglądu wykazu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. [Popr. 71]**

ROZDZIAŁ II

ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI WOBEC KLIENTA

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 9

Państwa członkowskie zakazują swoim instytucjom kredytowym i finansowym prowadzenia anonimowych rachunków ~~lub~~ anonimowych książeczek oszczędnościowych **lub wydawania anonimowych elektronicznych kart płatniczych, które nie spełniają warunków wymienionych w art. 10a**. Państwa członkowskie w każdym przypadku wymagają, aby wobec posiadaczy i beneficjentów istniejących anonimowych rachunków ~~lub~~ anonimowych książeczek oszczędnościowych **lub anonimowych kart płatniczych** zastosowano środki należytej staranności tak szybko, jak to możliwe, a w każdym przypadku przed skorzystaniem z takich rachunków lub książeczek oszczędnościowych w jakikolwiek sposób. [Popr. 72]

Artykuł 10

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez podmioty zobowiązane środków należytej staranności wobec klienta w następujących przypadkach:

- a) przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- b) przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji w kwocie 15 000 EUR lub większej bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;
- c) w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych prowadzących handel towarami, przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji gotówkowych w kwocie 7 500 EUR lub większej bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;
- d) w odniesieniu do ~~podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych~~ **kasyn**, przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji w kwocie 2 000 EUR lub większej bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;

da) w odniesieniu do gier hazardowych online przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych;

db) w odniesieniu do innych podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych, przy wypłacaniu wygranych w kwocie 2 000 EUR lub większej; [Popr. 73]

- e) gdy istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu bez względu na jakiegokolwiek odstępstwo, wyłączenie lub próg;
- f) gdy istnieją wątpliwości co do prawdziwości lub odpowiedniości wcześniej otrzymanych danych dotyczących ustalenia tożsamości klienta;

fa) każdorazowo w przypadku utworzenia przedsiębiorstwa. [Popr. 74]

Artykuł 10a

1. Państwa członkowskie mogą, na podstawie wykazanego niskiego poziomu ryzyka, zwolnić podmioty zobowiązane z obowiązku stosowania należytej staranności wobec klienta w związku z pieniądzem elektronicznym zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE⁽¹⁾, o ile spełnione zostały następujące warunki:

- a) instrumentu płatniczego nie można doładować;
- b) maksymalna kwota przechowywana elektronicznie nie przekracza 250 EUR; państwa członkowskie mogą podwyższyć ten limit do 500 EUR w odniesieniu do instrumentów płatniczych, które mogą być używane wyłącznie w danym państwie członkowskim;
- c) instrument płatniczy jest wykorzystywany wyłącznie do zakupu towarów lub usług;
- d) instrument płatniczy nie może być sfinansowany przez pieniądz elektroniczny;
- e) zakazany jest wykup w gotówce lub wycofanie gotówki, o ile nie wywiązano się z obowiązku identyfikacji i weryfikacji tożsamości posiadacza, stosowania odpowiednich i należytych strategii i procedur wykupu w gotówce i wycofania gotówki oraz prowadzenia dokumentacji.

2. Państwa członkowskie zapewniają każdorazowe stosowanie należytej staranności wobec klienta przed wykupem pieniądza elektronicznego o wartości powyżej 250 EUR.

3. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwu członkowskiemu zezwolenia podmiotom zobowiązanym na stosowanie uproszczonych środków należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do pieniądza elektronicznego zgodnie z art. 13 niniejszej dyrektywy, jeżeli warunki określone w niniejszym artykule nie są spełnione. [Popr. 75]

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 11

1. Środki należytej staranności wobec klienta obejmują:
 - a) identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła;
 - b) ~~identyfikację~~ **poza identyfikacją** beneficjenta rzeczywistego ~~wymienionego w rejestrze zgodnie z art. 29~~ podejmowanie odpowiednich środków weryfikacji jego tożsamości, tak aby dana instytucja lub osoba objęta niniejszą dyrektywą była przekonana, że wie, kim jest beneficjent rzeczywisty, wraz z, w przypadku podmiotów prawnych, funduszy powierniczych, **fundacji, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, holdingów i innych** podobnych **obecnych lub przyszłych** porozumień prawnych, ~~podejmowaniem odpowiednich~~ **podejmowanie wszelkich niezbędnych** środków w celu zrozumienia struktury własności i kontroli klienta, **ocenę i w stosownych przypadkach uzyskanie informacji na temat celu i zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych;**
 - c) ocenę i w stosownych przypadkach uzyskanie informacji na temat celu i zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych;
 - d) prowadzenie bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych, włącznie z badaniem transakcji podejmowanych w trakcie trwania tych stosunków w celu zapewnienia, że prowadzone transakcje są zgodne z wiedzą danej instytucji lub osoby na temat klienta, profilu działalności oraz ryzyka, w tym, w miarę konieczności, źródeł pochodzenia środków, jak również zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje są na bieżąco uaktualniane. **[Popr. 76]**

1a. Przy wykonywaniu środków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) podmioty zobowiązane mają również obowiązek zweryfikować, czy każda osoba, która twierdzi, że działa w imieniu klienta, jest do tego upoważniona oraz mają obowiązek stwierdzić i zweryfikować tożsamość takiej osoby. [Popr. 77]

2. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez podmioty zobowiązane wszystkich wymagań dotyczących należytej staranności wobec klienta określonych w ust. 1, jednakże mogą określić zakres podejmowanych środków w oparciu o ocenę ryzyka.

3. Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane uwzględniły co najmniej elementy zmienne określone w załączniku I.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty zobowiązane były w stanie wykazać właściwym organom lub organom samorządu zawodowego, że środki są odpowiednie, biorąc pod uwagę zidentyfikowane ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

5. W odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej związanej z ubezpieczeniami na życie lub innymi inwestycjami, państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez instytucje finansowe, oprócz środków należytej staranności wobec klienta wymaganych w stosunku do klienta i beneficjenta rzeczywistego, następujących środków należytej staranności wobec klienta w stosunku do beneficjentów polis ubezpieczeniowych na życie oraz innych polis ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym, niezwłocznie po zidentyfikowaniu lub wyznaczeniu takich beneficjentów:

- a) w odniesieniu do beneficjentów zidentyfikowanych jako osoby fizyczne lub prawne wymienione z nazwiska lub w odniesieniu do porozumień prawnych: uzyskanie nazwiska danej osoby;
- b) w odniesieniu do beneficjentów wyznaczonych za pomocą charakterystyki, klasy lub innych środków: uzyskanie wystarczających informacji dotyczących tych beneficjentów, aby instytucja finansowa uzyskała pewność, że będzie w stanie zidentyfikować beneficjenta w momencie wypłaty.

W odniesieniu do obu przypadków wymienionych w lit. a) i b) akapitu pierwszego weryfikacja tożsamości beneficjentów ma miejsce w momencie wypłaty. W przypadku całkowitego lub częściowego przeniesienia polisy ubezpieczeniowej na życie lub innej polisy o charakterze inwestycyjnym na osobę trzecią instytucje finansowe mające wiedzę o przeniesieniu identyfikują beneficjenta rzeczywistego w momencie przeniesienia na osobę fizyczną lub prawną lub porozumienie prawne otrzymujące na własną korzyść wartość przenoszonych polis.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie wymagają, aby weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego odbywała się przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem transakcji.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na zakończenie weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego podczas nawiązywania stosunków gospodarczych **lub w trakcie przeprowadzania transakcji w przypadku podmiotów podlegających obowiązkowi, o których mowa w art. 2 ust. 1, a w każdym razie w momencie wypłaty ewentualnej wygranej**, jeżeli jest to konieczne do niezakłócenia normalnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz o ile występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W takich sytuacjach procedury te są przeprowadzane jak najszybciej po nawiązaniu pierwszego kontaktu. [Popr. 78]
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na otworenie rachunku bankowego, pod warunkiem że istnieją odpowiednie zabezpieczenia gwarantujące, że transakcje nie są przeprowadzane przez klienta lub w jego imieniu dopóki nie zostaną w pełni spełnione wymogi określone w ust. 1 i 2.
4. W przypadku gdy dana instytucja lub osoba nie jest w stanie spełnić wymogów art. 11 ust. 1 lit. a), b) i c), państwa członkowskie wymagają, aby nie przeprowadzała ona transakcji za pomocą rachunku bankowego, nie nawiązywała stosunków gospodarczych ani nie przeprowadzała transakcji, oraz aby rozważyła rozwiązanie stosunku gospodarczego i przekazanie jednostce analityki finansowej raportu o podejranej transakcji w odniesieniu do danego klienta zgodnie z art. 32.

Państwa członkowskie nie stosują poprzedniego akapitu do notariuszy, prawników wykonujących wolne zawody, audytorów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych jedynie w ścisłym zakresie, w jaki wyłączenie to dotyczy ustalania sytuacji prawnej ich klienta, wykonywania obowiązków obrońcy, reprezentowania tego klienta w postępowaniu sądowym lub w sprawach dotyczących tego postępowania, włącznie z udzielaniem porad w sprawie wszczęcia lub możliwości uniknięcia postępowania.

5. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały procedury należytej staranności wobec klienta nie tylko wobec wszystkich nowych klientów, lecz także w odpowiednim czasie wobec obecnych klientów w oparciu o ocenę ryzyka, w tym w czasie, w którym stosowne okoliczności dotyczące klienta ulegają zmianie.

SEKCJA 2

UPROSZCZONE ŚRODKI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI WOBEC KLIENTA

Artykuł 13

1. W przypadku zidentyfikowania przez państwo członkowskie lub podmiot zobowiązany obszaru niższego ryzyka, wspomniane państwo członkowskie może zezwolić na stosowanie przez podmiot zobowiązany uproszczonych środków należytej staranności wobec klienta.
2. Przed zastosowaniem uproszczonych środków należytej staranności wobec klienta podmioty zobowiązane upewniają się, że powiązania z klientem lub transakcja mają niższy stopień ryzyka.
3. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie przez podmioty zobowiązane wystarczającego monitorowania transakcji lub stosunków gospodarczych umożliwiającego wykrycie transakcji nietypowych lub podejrzanych.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 14

Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane z rodzajem klientów, państw lub obszarów geograficznych oraz poszczególnych produktów, usług, transakcji lub kanałów dostawy, państwa członkowskie i podmioty zobowiązane uwzględniają co najmniej czynniki **sytuacji związane z klientem i produktem, usługą, transakcją lub kanałem dostawy jako sytuacji** o możliwie niższym ryzyku określone w załączniku II. [Popr. 80]

Artykuł 15

EUN wydają do dnia ... (*) wytyczne skierowane do właściwych organów i podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić lub środków, które należy podjąć w sytuacjach, w których właściwe są uproszczone środki należytej staranności wobec klienta. Szczególną uwagę należy zwrócić na charakter i wielkość działalności gospodarczej oraz przewidzieć środki szczególne w przypadkach, w których jest to właściwe i proporcjonalne. [Popr. 81]

SEKCJA 3

WZMOCNIONE ŚRODKI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI WOBEC KLIENTA

Artykuł 16

1. W przypadkach określonych w art. 17–23 niniejszej dyrektywy oraz w innych przypadkach wyższego ryzyka określonych przez państwa członkowskie lub podmioty zobowiązane, państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta w celu właściwego zarządzania przedmiotowym ryzykiem i ograniczania go.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane analizowały ~~w jak największym możliwym stopniu~~ kontekst i cel wszystkich skomplikowanych transakcji o dużej wartości oraz wszelkich nietypowych rodzajów transakcji, które nie mają wyraźnego celu gospodarczego lub celu zgodnego z prawem **lub które stanowią przestępstwa podatkowe w rozumieniu art. 3 pkt 4 lit. f)**. W szczególności zwiększają one stopień i charakter monitorowania stosunków gospodarczych w celu stwierdzenia, czy przedmiotowe transakcje lub działania wydają się nietypowe lub podejrzane. **Jeżeli podmiot zobowiązany wykryje taką nietypową lub podejrzaną transakcję lub działanie, informuje o tym bezzwłocznie jednostki analityki finansowej wszystkich państw członkowskich, których może to dotyczyć.** [Popr. 82]

3. Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, państwa członkowskie i podmioty zobowiązane uwzględniają co najmniej czynniki ~~dotyczące sytuacji~~ **związane z klientem i produktem, usługą, transakcją lub kanałem dostawy jako sytuacji** o możliwie wyższym ryzyku określone w załączniku III. [Popr. 83]

4. EUN wydają do dnia ... (**) wytyczne skierowane do właściwych organów i podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić lub środków, które należy podjąć w sytuacjach wymagających zastosowania wzmocnionych środków należytej staranności. [Popr. 84]

Artykuł 17

W odniesieniu do stosunków transgranicznych w ramach bankowości korespondenckiej z instytucjami będącymi korespondentami z państw trzecich, państwa członkowskie wymagają, aby oprócz stosowania środków należytej staranności wobec klienta określonych w art. 11 instytucje kredytowe wykonywały następujące działania:

a) gromadzenie wystarczających informacji o instytucji będącej korespondentem w celu zrozumienia w pełni charakteru jej działalności, ustalenia na podstawie publicznie dostępnych informacji wiarygodności instytucji oraz jakości nadzoru;

(*) 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- b) ocenianie środków kontroli w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stosowanych przez instytucję będącą korespondentem;
- c) uzyskiwanie zgody osób zarządzających wyższego szczebla przed ustanowieniem nowej relacji bankowości korespondenckiej;
- d) sporządzanie dokumentacji określającej zakres odpowiedzialności każdej instytucji;
- e) w odniesieniu do rachunków przejściowych upewnianie się, że instytucja kredytowa będąca korespondentem przeprowadziła weryfikację tożsamości i na bieżąco stosowała środki należytej staranności w stosunku do klientów mających bezpośredni dostęp do rachunków bankowych korespondenta oraz że mają one możliwość udostępnienia na żądanie instytucji będącej korespondentem stosownych danych dotyczących zastosowania środków należytej staranności wobec klienta.

Artykuł 18

W odniesieniu do transakcji lub stosunków gospodarczych z osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne na szczeblu międzynarodowym, państwa członkowskie, oprócz stosowania środków należytej staranności wobec klienta określonych w art. 11, wprowadzają wobec podmiotów zobowiązanych następujące wymogi:

- a) posiadania odpowiednich procedur opartych na ocenie ryzyka w celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty klienta jest taką osobą;
- b) uzyskania zezwolenia osób zarządzających wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuowanie stosunków gospodarczych z takimi klientami;
- c) podejmowania odpowiednich środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła pochodzenia środków zaangażowanych w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji;
- d) prowadzenia ciągłego, wzmożonego monitorowania danego stosunku gospodarczego.

Artykuł 19

W odniesieniu do transakcji lub stosunków gospodarczych z osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne na szczeblu krajowym lub z osobą, której powierzono znaczącą funkcję w organizacji międzynarodowej, państwa członkowskie, oprócz stosowania środków należytej staranności wobec klienta określonych w art. 11, wprowadzają wobec podmiotów zobowiązanych następujące wymogi:

- a) posiadania odpowiednich procedur opartych na ocenie ryzyka w celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty klienta jest taką osobą;
- b) w przypadku stosunków gospodarczych o wyższym stopniu ryzyka z takimi osobami, stosowania środków określonych w art. 18 lit. b), c) i d).

Artykuł 19a

Komisja we współpracy z państwami członkowskimi i organizacjami międzynarodowymi sporządza wykaz osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne na szczeblu krajowym, które zamieszkują w tych państwach członkowskich i którym powierzono znaczącą funkcję w organizacji międzynarodowej. Wykaz jest dostępny dla właściwych organów i podmiotów zobowiązanych.

Komisja powiadamia osoby, których to dotyczy, o ich umieszczeniu w wykazie lub usunięciu z wykazu.

Wymogi przewidziane w niniejszym artykule nie zwalniają podmiotów zobowiązanych z obowiązku stosowania należytej staranności wobec klienta, i podmioty zobowiązane nie opierają się wyłącznie na tych informacjach jako wystarczających do wypełnienia powyższych obowiązków.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby zapobiec wykorzystywaniu do celów handlowych informacji na temat zagranicznych i krajowych osób zajmujących eksponowane stanowiska publiczne oraz osób którym powierzono znaczącą funkcję w organizacji międzynarodowej. [Popr. 85]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 20

Podmioty zobowiązane podejmują odpowiednie środki w celu określenia, **zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka**, czy beneficjenci polis ubezpieczeniowych na życie lub innych polis ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym lub, w stosownych przypadkach, beneficjent rzeczywisty beneficjenta są osobami zajmującymi ekspozowane stanowiska polityczne. Wspomniane środki podejmuje się najpóźniej w momencie wypłaty lub w momencie przeniesienia, w całości lub częściowo, danej polisy. W przypadku gdy zidentyfikowano wyższy stopień ryzyka, oprócz podjęcia standardowych środków należytej staranności wobec klienta, państwa członkowskie wprowadzają wobec podmiotów zobowiązanych wymóg: **[Popr. 86]**

- a) informowania osób zarządzających wyższego szczebla o przychodach z tytułu polisy przed wypłatą;
- b) prowadzenia wzmoczonej kontroli wszystkich stosunków gospodarczych z ubezpieczającym.

Artykuł 21

Środki wymienione w art. 18, 19 i 20 z **wyjątkiem środków, o których mowa w art. 19a** mają zastosowanie również do członków rodziny lub osób, ~~o których wiadomo~~, **w których przypadku dowiedziono**, że są bliskimi współpracownikami takich zagranicznych lub krajowych osób zajmujących ekspozowane stanowiska polityczne. **[Popr. 87]**

Artykuł 22

W przypadku gdy osoba, o której mowa w art. 18, 19 i 20, nie jest już **zagraniczną lub krajową osobą zajmującą ekspozowane stanowisko publiczne** lub osobą, której powierzono znaczącą funkcję w organizacji międzynarodowej, od podmiotów zobowiązanych wymaga się rozważenia ciągłego ryzyka, jakie stanowi taka osoba i stosowania takich odpowiednich środków uwzględniających ryzyko do czasu, gdy uzna się, że osoba ta nie stanowi dalszego ryzyka. Okres ten wynosi co najmniej ~~48~~ **12** miesięcy. **[Popr. 88]**

Artykuł 23

1. Państwa członkowskie zabraniają instytucjom kredytowym nawiązywania lub kontynuowania stosunków w ramach bankowości korespondenckiej z bankiem fikcyjnym oraz wprowadzają wymóg podejmowania odpowiednich środków przez instytucje kredytowe w celu dopilnowania, aby nie nawiązywały one relacji w ramach bankowości korespondenckiej ani ich nie utrzymywały z bankiem, o którym wiadomo, że pozwala na korzystanie ze swoich rachunków bankowi fikcyjnemu.

2. Do celów akapitu ust. 1 „bank fikcyjny” oznacza instytucję kredytową lub instytucję prowadzącą równoważną działalność, utworzoną na terytorium państwa, w którym nie jest ona fizycznie obecna, w taki sposób, by miało miejsce rzeczywiste zarządzanie nią i kierowanie, która to instytucja nie jest stowarzyszona z grupą finansową działającą w sposób prawnie uregulowany.

SEKCJA 4

SPEŁNIENIE WYMOGÓW PRZY UDZIALE OSÓB TRZECICH

Artykuł 24

Państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom zobowiązany na korzystanie z usług osób trzecich w celu spełnienia wymogów określonych w art. 11 ust. 1 lit. a), b) i c). Ostateczną odpowiedzialność za spełnienie tych wymogów ponosi jednak podmiot zobowiązany, który korzysta z usług osoby trzeciej. **Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie tego rodzaju strony trzecie mogły być także pociągane do odpowiedzialności za naruszenie przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą.** **[Popr. 89]**

Artykuł 25

1. Do celów niniejszej sekcji „osoby trzecie” oznaczają:

- a) podmioty zobowiązane wymienione w art. 2; lub

Wtorek, 11 marca 2014 r.

b) inne instytucje i osoby znajdujące się w państwach członkowskich lub w państwie trzecim, które stosują wymogi należytej staranności wobec klienta i wymogi w zakresie prowadzenia rejestrów równoznaczne z określonymi w niniejszej dyrektywie, a spełnianie przez nie wymogów niniejszej dyrektywy podlega nadzorowi zgodnie z przepisami rozdziału VI sekcja 2.

2. ~~Państwa członkowskie uwzględniają~~ **Komisja uwzględni**a informacje dostępne na poziomie ryzyka geograficznego przy podejmowaniu decyzji, czy państwo trzecie spełnia warunki określone w ust. 1, oraz ~~informują siebie wzajemnie, Komisję informuje państwa członkowskie, podmioty zobowiązane~~ oraz EUN w zakresie odpowiadającym celom niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 o przypadkach, w których ich zdaniem państwo trzecie spełnia takie warunki.

2a. Komisja sporządzi wykaz jurysdykcji posiadających środki przeciwdziałania praniu pieniędzy równoważne przepisom niniejszej dyrektywy i innym powiązanym zasadom i regulacjom Unii.

2b. Wykaz, o którym mowa w ust.2a, podlega regularnym przeglądom i aktualizacji na podstawie informacji otrzymanych od państw członkowskich zgodnie z ust. 2. [Popr. 90]

Artykuł 26

1. Państwa członkowskie zapewniają uzyskanie przez podmioty zobowiązane od osoby trzeciej, z której usług korzystają, niezbędnych informacji dotyczących wymagań określonych w art. 11 ust. 1 lit. a), b) i c).

2. Państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez podmioty zobowiązane, do których zwraca się klient, stosownych kroków, aby na żądanie zapewnić niezwłoczne przekazanie przez osobę trzecią odpowiednich danych z identyfikacji i weryfikacji oraz innej stosownej dokumentacji potwierdzającej tożsamość klienta lub beneficjenta rzeczywistego.

Artykuł 27

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość uznania przez właściwy organ państwa pochodzenia (w odniesieniu do strategii i środków kontroli obejmujących całą grupę) i właściwy organ państwa przyjmującego (w odniesieniu do oddziałów i jednostek zależnych), że podmiot zobowiązany stosuje środki określone w art. 25 ust. 1 i art. 26 w ramach programu grupowego, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) podmiot zobowiązany polega na informacjach przedłożonych przez osobę trzecią będącą częścią tej samej grupy;

b) grupa ta stosuje środki należytej staranności wobec klienta, zasady w zakresie prowadzenia rejestrów oraz programy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z niniejszą dyrektywą lub z równoważnymi zasadami;

c) właściwy organ **państwa pochodzenia we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego** nadzoruje skuteczne wdrażanie wymagań wymienionych w lit. b) na szczeblu grupy. [Popr. 91]

1a. EUN wydają do dnia ...(*) wytyczne w sprawie wdrażania systemu nadzoru sprawowanego przez właściwe organy w odpowiednich państwach członkowskich w odniesieniu do jednostek należących do grupy kapitałowej, aby zapewnić spójny i skuteczny nadzór na szczeblu grupy. [Popr. 92]

Artykuł 28

Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania w przypadku zlecenia zadań podmiotom zewnętrznym lub w przypadku pośrednictwa, gdy na podstawie umowy usługodawca lub pośrednik ma być traktowany jako część podmiotu zobowiązanego.

(*) 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ROZDZIAŁ III INFORMACJE O BENEFICJENTACH RZECZYWISTYCH

Artykuł 29

1. Państwa członkowskie zapewniają otrzymanie i posiadanie przez podmioty o charakterze korporacyjnym lub podmioty prawne, ~~aby spółki i inne podmioty posiadające osobowość prawną, w tym fundusze powiernicze lub podmioty o strukturze lub funkcji podobnej do funduszy powierniczych, fundacje, holdingi i wszystkie inne podobne pod względem struktury lub funkcji obecne lub przyszłe porozumienia prawne~~ mające siedzibę lub utworzone na ich terytorium ~~odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji lub zarządzane na mocy ich prawa, otrzymywały, posiadały i przekazywały do centralnego rejestru publicznego, rejestru handlowego lub rejestru spółek na ich terytorium~~ odpowiednie, dokładne, bieżące i aktualne informacje o sobie i o ich beneficjentach rzeczywistych w momencie ustanowienia, a także w przypadku jakichkolwiek ich zmian.

1a. Rejestr musi zawierać minimalne informacje pozwalające jednoznacznie ustalić przedsiębiorstwo i jego beneficjenta rzeczywistego, a mianowicie nazwę, numer, formę prawną i status prawny podmiotu, potwierdzenie rejestracji, adres siedziby statutowej (i główne miejsce działalności, jeżeli jest różne od siedziby statutowej), podstawowe uprawnienia regulacyjne (zawarte np. w akcie założycielskim i statucie), listę dyrektorów (w tym ich obywatelstwo i datę urodzenia), informacje o udziałowcu/beneficjencie rzeczywistym, takie jak nazwiska, daty urodzenia, obywatelstwo lub państwo rejestracji, dane kontaktowe, liczba udziałów, kategorie udziałów (w tym charakter przysługującego prawa głosu) i w stosownych przypadkach odsetek posiadanych udziałów lub sprawowanej kontroli.

Wymogi przewidziane w niniejszym artykule nie zwalniają podmiotów zobowiązanych z obowiązku stosowania należytej staranności wobec klienta, i podmioty zobowiązane nie opierają się wyłącznie na tych informacjach jako wystarczających do wypełnienia powyższych obowiązków.

1b. W odniesieniu do funduszy powierniczych lub innych rodzajów obecnych lub przyszłych podmiotów i porozumień prawnych o podobnej strukturze lub funkcji informacje te obejmują tożsamość powierzającego, powiernika lub powierników, protektora (w stosownych przypadkach), beneficjentów lub kategorii beneficjentów oraz wszystkich innych osób fizycznych sprawujących faktyczną kontrolę nad funduszem powierniczym. Państwa członkowskie dopilnowują, aby powiernicy ujawniali podmiotom zobowiązanim swój status w przypadku, gdy powiernik nawiązuje, jako powiernik, stosunki gospodarcze lub przeprowadza sporadyczną transakcję o wartości przewyższającej progi określone w art. 10 lit. b), c) i d). Posiadane informacje powinny obejmować datę urodzenia i obywatelstwo wszystkich osób. Publikując umowę powierniczą i list intencyjny, państwa członkowskie kierują się podejściem opartym na analizie ryzyka i w stosownych przypadkach dopilnowują, z poszanowaniem ochrony danych osobowych, aby informacje były ujawniane właściwym organom, w szczególności jednostkom analityki finansowej, oraz podmiotom zobowiązanim.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość dostępu właściwych organów i podmiotów zobowiązanych **Informacje, o których mowa w ust. 1, 1a i 1b są udostępniane** w odpowiednim czasie do informacji, o których mowa w ust. 1 i niniejszego artykułu ~~właściwym organom, w szczególności jednostkom analityki finansowej, oraz podmiotom zobowiązanim~~ wszystkich państw członkowskich. Państwa członkowskie udostępniają publicznie rejestry, o których mowa w ust. 1, po uprzedniej identyfikacji osoby pragnącej uzyskać dostęp do informacji za pomocą podstawowej rejestracji online. Informacje będą dostępne online w otwartym i bezpiecznym formacie danych dla wszystkich osób, zgodnie z przepisami o ochronie danych, w szczególności w odniesieniu do skutecznej ochrony praw osób, których dotyczą dane, do dostępu do danych osobowych oraz sprostowania lub usunięcia błędnych danych. Opłaty pobierane za otrzymanie informacji nie mogą przewyższać kosztów administracyjnych. Wszelkie zmiany w przedstawianych informacjach muszą zostać bezzwłocznie, a w każdym razie w terminie 30 dni, wyraźnie wskazane w rejestrze.

Rejestry spółek, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zostaną wzajemnie powiązane przy pomocy platformy europejskiej, portalu i opcjonalnych punktów dostępu utworzonych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2012/17/UE. Państwa członkowskie, przy wsparciu Komisji, zapewniają interoperacyjność ich rejestrów w systemie sieci rejestrów za pomocą platformy europejskiej.

2a. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi szybko, konstruktywnie i skutecznie dąży do nawiązania współpracy z państwami trzecimi, aby zachęcić je do stworzenia równoważnych centralnych rejestrów zawierających informacje o beneficjentach rzeczywistych i do udostępniania publicznie w tych państwach informacji, o których mowa w ust. 1 i 1a niniejszego artykułu.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Pierwszeństwo mają państwa trzecie, w których mieści się znaczna liczba podmiotów o charakterze korporacyjnym lub podmiotów prawnych, w tym funduszy powierniczych, fundacji, holdingów i wszystkich innych podmiotów podobnych pod względem struktury lub funkcji, i które posiadają udziały wskazujące na własność bezpośrednią, zgodnie z art. 3 ust. 5, podmiotów o charakterze korporacyjnym lub podmiotów prawnych w Unii.

2b. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar mających zastosowanie wobec osób fizycznych lub prawnych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia stosowania takich kar. Na potrzeby niniejszego artykułu państwa członkowskie ustanawiają skuteczne środki zwalczania nadużyć w celu zapobiegania nadużyciom związanym z akcjami na okaziciela i dokumentami akcji na okaziciela.

2c. Do dnia ... () Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania wymogów przewidzianych w niniejszym artykule oraz sposobu ich funkcjonowania, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym. [Popr. 93]*

Artykuł 30

~~1. Państwa członkowskie zapewniają otrzymywanie i posiadanie przez powierników jakiegokolwiek dobrowolnego funduszu powierniczego podlegającemu prawu tego państwa odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji o beneficjentach rzeczywistych funduszu powierniczego. Wspomniane informacje obejmują tożsamość powierzającego, powiernika lub powierników, protektora (w stosownych przypadkach), beneficjentów lub kategorii beneficjentów oraz wszystkich innych osób fizycznych sprawujących skuteczną kontrolę nad funduszem powierniczym.~~

~~2. Państwa członkowskie zapewniają ujawnianie przez powierników ich statusu podmiotom zobowiązanym w przypadku, gdy powiernik nawiązuje, jako powiernik, stosunki gospodarcze lub przeprowadza sporadyczną transakcję przewyższającą progi określone w art. 10 lit. b), c) i d).~~

~~3. Państwa członkowskie zapewniają możliwość dostępu właściwych organów i podmiotów zobowiązanych w odpowiednim czasie do informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.~~

~~4. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie środków odpowiadających środkom wymienionym w ust. 1, 2 i 3 do innych rodzajów podmiotów i porozumień prawnych o strukturze i funkcji podobnej do funduszy powierniczych. [Popr. 94]~~

ROZDZIAŁ IV OBOWIĄZKI ZGŁASZANIA

SEKCJA 1 PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 31

1. Każde państwo członkowskie ustanawia jednostkę analityki finansowej w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wykrywania przypadków prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.

1a. Osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d), powiadamiają jednostki analityki finansowej i/lub odpowiedni organ danego samorządu zawodowego, zgodnie z art. 33 ust. 1, jeżeli podejrzewają lub mają uzasadnione powody podejrzewać, że świadczone przez nie usługi są niewłaściwie wykorzystywane do celów działalności przestępczej. [Popr. 95]

2. Państwa członkowskie przekazują Komisję na piśmie nazwę i adres odpowiedniej jednostki analityki finansowej.

(*) Trzy lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

3. Jednostka analityki finansowej jest ustanawiana jako **niezależna i autonomiczna pod względem operacyjnym** centralna jednostka krajowa. Do jej obowiązków należy przyjmowanie (oraz ~~w dozwolonym zakresie żądanie~~), analizowanie **raportów o podejrzanych transakcjach i innych informacji dotyczących możliwego prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych lub możliwego finansowania terroryzmu. Jednostka analityki finansowej jest odpowiedzialna za** i ujawnianie **wyników swoich analiz wszystkim właściwym organom informacji, które dotyczą** ~~możliwego prania, jeżeli istnieją przesłanki, by podejrzewać pranie~~ **pieniędzy, powiązane przestępstwa źródłowe** lub ~~powiązanych przestępstw źródłowych, możliwego finansowania~~ **finansowanie** terroryzmu, jak również ~~informacji wymaganych krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi. Do wyżej wymienionych celów jednostka analityki finansowej może otrzymać dodatkowe informacje od podmiotów zobowiązanych.~~ Jednostka analityki finansowej jest wyposażona w odpowiednie środki **finansowe, techniczne i zasoby ludzkie** do wykonywania swoich zadań. **Państwa członkowskie dopilnowują, by nie dochodziło do nieuzasadnionej ingerencji w działania jednostki analityki finansowej.** [Popr. 96]

4. Państwa członkowskie zapewniają bezpośredni lub pośredni dostęp jednostki analityki finansowej w odpowiednim czasie do informacji finansowych, informacji administracyjnych i informacji od organów ścigania, które są jej potrzebne do wykonywania jej zadań. Ponadto jednostki analityki finansowej odpowiadają na wnioski o udzielenie informacji złożone przez organy ścigania w ich państwach członkowskich, chyba że istnieją przesłanki, aby zakładać, że udzielenie takich informacji miałoby negatywny wpływ na trwające dochodzenia lub analizy, lub, w wyjątkowych okolicznościach, gdy ujawnienie takich informacji byłoby wyraźnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub nieistotne z punktu widzenia powodów, dla których o nie wnioskowano. **W przypadku gdy jednostka analityki finansowej otrzyma taki wniosek, decyzja o przeprowadzeniu analizy lub o przekazaniu informacji wnioskującemu organowi ścigania powinna należeć do tej jednostki analityki finansowej. Państwa członkowskie wymagają od organów ścigania udzielenia jednostkom analityki finansowej informacji zwrotnej o wykorzystaniu uzyskanych informacji.** [Popr. 97]

5. Państwa członkowskie zapewniają uprawnienie jednostek analityki finansowej do podjęcia niezwłocznych działań, bezpośrednio lub pośrednio, gdy zachodzi podejrzenie, że transakcja ma związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, a także do zawieszenia lub wstrzymania zgody na dalsze przeprowadzanie trwających transakcji w celu przeanalizowania danej transakcji i potwierdzenia podejrzeń.

6. Analityczna funkcja jednostki analityki finansowej obejmuje przeprowadzanie analizy operacyjnej koncentrującej się na poszczególnych przypadkach i szczegółowych celach oraz analizy strategicznej tendencji i wzorców w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Artykuł 32

1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane, a w stosownych przypadkach także na ich kierownictwo i pracowników, wymóg pełnej współpracy polegający na niezwłocznym:

- a) informowaniu z własnej inicjatywy jednostki analityki finansowej, w przypadku gdy instytucja lub osoba objęta niniejszą dyrektywą wie, podejrzewa lub ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że środki finansowe stanowią dochody pochodzące z działalności przestępczej lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, a także niezwłocznym odpowiadaniu na wnioski jednostki analityki finansowej w sprawie udzielenia dodatkowych informacji na temat takich przypadków;
- b) dostarczaniu jednostce analityki finansowej na jej żądanie wszelkich niezbędnych informacji zgodnie z procedurami określonymi w mających zastosowanie przepisach.

2. Informacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu są przekazywane jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się dana instytucja lub osoba przekazująca informacje, **oraz jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, w którym podmiot zobowiązany ma siedzibę.** Informacje są przekazywane przez osobę lub osoby wyznaczone zgodnie z art. 8 ust. 4. [Popr. 98]

Artykuł 33

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 ust. 1, w przypadku osób określonych w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit. a), b) i d) **i e) oraz zawodów i kategorii przedsiębiorstw, o których mowa w art. 4,** państwa członkowskie mogą wyznaczyć w miejsce jednostki analityki finansowej odpowiedni organ danego samorządu zawodowego jako organ, do którego należy kierować informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

We wszystkich okolicznościach państwa członkowskie przewidują środki i sposoby ochrony tajemnicy służbowej, poufności i prywatności. [Popr. 99]

Nie naruszając przepisów ust. 2, wyznaczony organ samorządu zawodowego w przypadkach wymienionych w akapicie pierwszym niezwłocznie przekazuje informacje jednostce analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści.

2. Państwa członkowskie nie stosują wymagań określonych w art. 32 ust. 1 w stosunku do notariuszy, innych prawników wykonujących wolne zawody, audytorów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych jedynie w ścisłym zakresie, w jakim wyłączenie to stosuje się do informacji, które otrzymują od swojego klienta lub uzyskują na jego temat podczas ustalania jego sytuacji prawnej lub podczas wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym, lub w związku z takim postępowaniem, włączając w to doradztwo w sprawie wszczynania lub unikania postępowania, bez względu na to, czy takie informacje są uzyskane lub otrzymane przed zakończeniem takiego postępowania, w jego trakcie czy po jego zakończeniu.

Artykuł 34

1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg zaniechania przeprowadzania transakcji, o których wiedzą, lub co do których podejrzewają, że mają one związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, do momentu zakończenia niezbędnych działań zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a).

Zgodnie z prawem krajowym można wydać polecenie odstąpienia od przeprowadzenia takiej transakcji.

2. Jeżeli w przypadku takiej transakcji istnieje podejrzenie, że może ona prowadzić do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i jeżeli zaniechanie takiej transakcji nie jest możliwe w tym trybie lub może zaszkodzić działaniom mającym na celu wykrycie osób czerpiących korzyści z prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, dane podmioty zobowiązane informują jednostkę analityki finansowej natychmiast po przeprowadzeniu transakcji.

Artykuł 35

1. Jeżeli w trakcie kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy, o których mowa w art. 45, u podmiotów zobowiązanych albo w jakikolwiek inny sposób ujawnione zostają okoliczności faktyczne mogące mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, państwa członkowskie dopilnowują, aby, organy prowadzące kontrolę niezwłocznie poinformowały o tym jednostkę analityki finansowej.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby organy nadzoru upoważnione na mocy przepisów ustawowych lub wykonawczych do nadzorowania giełdy, rynku obrotu dewizowego oraz rynku finansowych instrumentów pochodnych informowały jednostkę analityki finansowej o ujawnieniu okoliczności faktycznych mogących mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

Artykuł 36

Ujawnienie informacji w dobrej wierze przez podmioty zobowiązane albo pracownika lub kierownika takiego podmiotu zobowiązanego zgodnie z art. 32 i 33 nie stanowi naruszenia jakiegokolwiek ograniczenia w zakresie ujawniania informacji obowiązującego zgodnie z umową lub przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi i nie naraża tego podmiotu zobowiązanego, jego kierownictwa lub pracowników na jakiegokolwiek rodzaju odpowiedzialność.

Artykuł 37

Państwa członkowskie ~~podjęmą wszelkie odpowiednie środki w celu ochrony pracowników~~ **dopilnowują, aby osoby fizyczne, w tym pracownicy i przedstawiciele** podmiotu zobowiązanego, ~~które~~ **które** zgłaszają podejrzenia co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur lub jednostce analityki finansowej, **były należycie chronione** przed narażeniem na groźby lub wrogie działania, **wrogie traktowanie i negatywne konsekwencje, w szczególności przed negatywnymi działaniami i dyskryminacją w kontekście zatrudnienia. Państwa członkowskie gwarantują takim osobom bezpłatną pomoc prawną i zapewniają bezpieczne kanały komunikacji, którymi osoby mogą zgłaszać swoje podejrzenia co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Dzięki tego rodzaju kanałom tożsamość osób przekazujących informacje jest znana wyłącznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru lub jednostce analityki finansowej. Państwa członkowskie zapewniają istnienie odpowiednich programów ochrony świadków.** [Popr. 100]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

SEKCJA 2

ZAKAZ UJAWNIANIA INFORMACJI

Artykuł 38

1. Podmioty zobowiązane, ich kierownictwo i pracownicy nie ujawniają zainteresowanym klientom ani innym osobom trzecim faktu przekazania informacji zgodnie z art. 32 i 33 lub faktu, że jest lub może być prowadzone dochodzenie dotyczące prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje ujawniania informacji właściwym organom państw członkowskich, w tym organom samorządu zawodowego, **organom ochrony danych**, ani ujawniania do celów ścigania. [Popr. 101]
3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy instytucjami państw członkowskich lub państw trzecich, w których obowiązują wymogi równoważne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem, że należą do tej samej grupy.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy osobami określonymi w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit. a) i b) z państw członkowskich lub z państw trzecich, w których obowiązują wymogi równoważne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, które wykonują swoje czynności zawodowe jako pracownicy albo poza stosunkiem pracy, w ramach tej samej osoby prawnej lub sieci.

Do celów pierwszego akapitu „sieć” oznacza większą strukturę, do której należy dana osoba, mającą wspólnego właściciela, wspólne kierownictwo, **standardy, metody** oraz wspólną kontrolę przestrzegania przepisów. [Popr. 102]

5. W odniesieniu do podmiotów lub osób wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2) oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit. a) i b), w przypadkach dotyczących tego samego klienta oraz tej samej transakcji obejmującej co najmniej dwie instytucje lub osoby zakaz określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy odpowiednimi instytucjami lub osobami, pod warunkiem że znajdują się one w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, w którym obowiązują wymogi równoważne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, oraz że należą one do tej samej kategorii zawodowej i podlegają obowiązkom w zakresie tajemnicy służbowej i ochrony danych osobowych.

5a. Na użytek niniejszego artykułu wymogi państw trzecich równoważne wymogom ustanowionym w niniejszej dyrektywie obejmują przepisy o ochronie danych. [Popr. 103]

6. Przypadki, w których osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit. a) i b), starają się odwieść klienta od udziału w nielegalnej działalności, nie stanowią ujawnienia w rozumieniu ust. 1.

ROZDZIAŁ V

OCHRONA DANYCH, PROWADZENIE REJESTRÓW I DANE STATYSTYCZNE [Popr. 104]

Artykuł 39

1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg przechowywania zgodnie z przepisami prawa krajowego następujących dokumentów i informacji, które mogą być wykorzystane przez jednostkę analityki finansowej lub inne właściwe organy w celu zapobiegania możliwym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i przeprowadzania dochodzenia w ich sprawie:

- a) w przypadku środków należytej staranności wobec klienta, kopii lub wypisów z wymaganych dowodów przez okres co najmniej pięciu lat od momentu zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem **lub od daty dokonania sporadycznej transakcji**. Po tym okresie dane osobowe są usuwane, chyba że prawo krajowe, które przewiduje okoliczności, w jakich podmioty zobowiązane mogą dalej przechowywać dane lub mają obowiązek ich dalszego przechowywania, stanowi inaczej. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dalsze przechowywanie danych lub wymagać ich przechowywania, jedynie jeśli jest to niezbędne do zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia dochodzenia w ich sprawie **oraz gdy wydłużenie okresu przechowywania danych jest uzasadnione indywidualnie dla każdego przypadku**. Maksymalny okres przechowywania danych po zakończeniu stosunków gospodarczych nie przekracza dziesięciu lat, **o który można wydłużyć okres przechowywania danych, wynosi pięć lat;**

Wtorek, 11 marca 2014 r.

b) w przypadku stosunków gospodarczych i transakcji, dotyczących ich dowodów i rejestrów składających się z oryginalnych dokumentów lub ich kopii, które, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi, mogą stanowić dowód w postępowaniach sądowych, przez okres pięciu lat od momentu przeprowadzenia transakcji lub zakończenia stosunków gospodarczych, w zależności od tego, który okres jest krótszy. Po tym okresie dane osobowe są usuwane, chyba że prawo krajowe, które przewiduje okoliczności, w jakich podmioty zobowiązane mogą dalej przechowywać dane lub mają obowiązek ich dalszego przechowywania, stanowi inaczej. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dalsze przechowywanie danych lub wymagać ich przechowywania, jedynie jeśli jest to niezbędne do zapobiegania możliwym przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia dochodzenia w ich sprawie **oraz gdy wydłużenie okresu przechowywania danych jest uzasadnione indywidualnie dla każdego przypadku**. Maksymalny okres przechowywania danych po przeprowadzeniu transakcji lub zakończeniu stosunków gospodarczych, w zależności od tego, który okres upływa w pierwszej kolejności, nie przekracza dziesięciu lat, o który można wydłużyć okres przechowywania danych, wynosi pięć lat.

2. **Żadne przechowywane dane osobowe nie mogą być wykorzystywane do celów innych niż cele, dla których są przechowywane, i w żadnych okolicznościach nie mogą być wykorzystywane do celów handlowych.** [Popr. 105]

Artykuł 39a

1. **W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich w ramach niniejszej dyrektywy zastosowanie mają przepisy dyrektywy 95/46/WE. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez EUN zastosowanie mają przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy są uznawane za działania leżące w interesie publicznym zgodnie z tymi aktami prawnymi.**

2. **Dane osobowe mogą być przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy wyłącznie w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Przed nawiązaniem stosunków gospodarczych podmioty zobowiązane informują nowych klientów o możliwym wykorzystaniu danych osobowych do celów zapobiegania praniu pieniędzy. Wrażliwe kategorie danych przetwarza się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.**

3. **Przetwarzanie danych zebranych na podstawie niniejszej dyrektywy do celów handlowych jest zabronione.**

4. **Osoba, której podmiot zobowiązany lub właściwy organ odmawia ujawnienia informacji o przetwarzaniu jej danych, ma prawo zwrócić się za pośrednictwem właściwego dla niej organu ochrony danych o weryfikację jej danych osobowych, dostęp do nich i skorygowanie lub usunięcie jej danych osobowych, a także prawo do wszczęcia postępowania sądowego.**

5. **Dostęp osoby, której dotyczą dane, do informacji zawartych w zgłoszeniu o transakcji podejrzanej jest zakazany. Zakaz ustanowiony w niniejszym ustępie nie obejmuje ujawnienia informacji organom ochrony danych.**

6. **Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane i właściwe organy wymóg uznania i respektowania skutecznych uprawnień organów ochrony danych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE w odniesieniu do bezpieczeństwa przetwarzania i dokładności danych osobowych, z urzędu lub na podstawie skargi zainteresowanej osoby.** [Popr. 106]

Artykuł 40

-1. **Państwa członkowskie muszą posiadać krajowe scentralizowane mechanizmy umożliwiające im ustalenie w stosownym czasie, czy osoby fizyczne lub prawne posiadają lub kontrolują rachunki bankowe prowadzone przez instytucje finansowe na ich terytorium.**

-1a. **Państwa członkowskie muszą ponadto posiadać mechanizmy zapewniające właściwym organom środki identyfikacji mienia bez uprzedniego powiadomienia właściciela.**

Wtorek, 11 marca 2014 r.

1. Państwa członkowskie nakładają na swoje podmioty zobowiązane wymóg ustanowienia systemów umożliwiających im udzielanie pełnych i natychmiastowych odpowiedzi na zapytania jednostki analityki finansowej lub innych organów wystosowane zgodnie z ich prawem krajowym, dotyczące tego, czy instytucje te utrzymują lub utrzymywały w ciągu ostatnich pięciu lat stosunki gospodarcze z określonymi osobami fizycznymi lub prawnymi, oraz dotyczące charakteru tych stosunków, **za pomocą bezpiecznych kanałów oraz w sposób zapewniający pełną poufność zapytań.** [Popr. 107]

Artykuł 40a

Gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji na potrzeby przeciwdziałania praniu pieniędzy są uznawane za działania leżące w interesie publicznym zgodnie z dyrektywą 95/46/WE. [Popr. 108]

Artykuł 41

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby na potrzeby przygotowania ocen ryzyka krajowego zgodnie z art. 7 były zdolne do prowadzenia przeglądów skuteczności swoich systemów zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu poprzez prowadzenie wyczerpujących statystyk dotyczących kwestii związanych ze skutecznością tych systemów.

2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, obejmują następujące dane:

- a) dane określające wielkość i znaczenie różnych sektorów objętych zakresem niniejszej dyrektywy, w tym szeregu podmiotów i osób, a także znaczenie gospodarcze każdego sektora;
- b) dane określające etapy zgłaszania, dochodzenia i postępowania sądowego w ramach krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym liczbę raportów o podejranych transakcjach otrzymanych przez jednostkę analityki finansowej, działania następcze podjęte w reakcji na te raporty oraz, w skali roku, liczbę spraw, w których przeprowadzono dochodzenie, liczbę osób ściganych i osób skazanych za przestępstwa polegające na praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz ilość zamrożonego, zajętego lub skonfiskowanego mienia;
- ba) **dane określające liczbę i odsetek raportów, w wyniku których podejmowane jest dalsze dochodzenie, wraz ze sprawozdaniem rocznym dla instytucji zobowiązanych opisującym szczegółowo przydatność przedstawionych raportów oraz działania podjęte w ich następstwie;** [Popr. 109]
- bb) **dane dotyczące liczby transgranicznych wniosków o informacje złożonych, otrzymanych, odrzuconych przez jednostki analityki finansowej lub wniosków, na które jednostka analityki finansowej udzieliła częściowej lub pełnej odpowiedzi.** [Popr. 110]

3. Państwa członkowskie zapewniają publikację skonsolidowanego zestawienia tych sprawozdań statystycznych oraz przekazują Komisji statystyki, o których mowa w ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

STRATEGIE, PROCEDURY I NADZÓR

SEKCJA 1

PROCEDURY WEWNĘTRZNE, SZKOLENIA I INFORMACJE ZWROTNE

Artykuł 42

1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane będące częścią grupy wymóg wdrożenia ogólnogrupowych strategii i procedur, w tym strategii w zakresie ochrony danych oraz procedur w zakresie przekazywania informacji w ramach grupy do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. Przedmiotowe strategie i procedury wdraża się skutecznie na szczeblu oddziałów i kontrolowanych przez nie jednostek zależnych w państwach członkowskich i w państwach trzecich.

2. Państwa członkowskie zapewniają, w przypadkach gdy oddziały podmiotów zobowiązanych i kontrolowane przez nie jednostki zależne znajdują się w państwach trzecich, w których wymogi dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu są mniej surowe niż te w państwie członkowskim, wdrażanie przez ich oddziały i kontrolowane przez nie jednostki zależne znajdujące się w państwach trzecich wymogów państw członkowskich, w tym ochronę danych, w zakresie, w jakim pozwalają na to przepisy ustawowe i wykonawcze państwa trzeciego.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

3. Państwa członkowskie i EUN informują się wzajemnie o przypadkach, w których przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na stosowanie środków przewidzianych w ust. 1 i można podjąć skoordynowane działania w celu znalezienia rozwiązania.

4. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg podjęcia dodatkowych środków w celu skutecznego przeciwdziałania ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz informowania organów nadzoru ze swojego państwa pochodzenia, w przypadkach gdy prawo państwa trzeciego nie pozwala na stosowanie środków przewidzianych w ust. 1 akapit pierwszy. Jeżeli dodatkowe środki nie są wystarczające, właściwe organy w państwie pochodzenia rozważają dodatkowe działania nadzorcze, w tym, w stosownych przypadkach, wezwanie grupy finansowej do zamknięcia jej operacji w państwie przyjmującym.

5. EUN opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje dodatkowych środków, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, oraz minimalny zakres działań, które powinny podjąć podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2), w przypadkach gdy prawo państwa trzeciego nie pozwala na stosowanie środków przewidzianych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

EUN przedstawiają Komisji przedmiotowe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... (*). [Popr. 111]

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 5, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Państwa członkowskie zapewniają zezwolenie na przekazywanie informacji w ramach grupy, pod warunkiem, że nie narusza to dochodzenia lub analizy dotyczących możliwego prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu prowadzonych przez jednostki analityki finansowej lub przez inne właściwe organy zgodnie z prawem krajowym.

8. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby emitenci pieniądza elektronicznego określani w art. 2 pkt. 3 dyrektywy 2009/110/WE oraz dostawcy usług płatniczych określani w art. 4 ust. 9 dyrektywy 2007/64/WE ustanowieni na terytorium tych państw oraz posiadający siedziby zarządu w innym państwie członkowskim lub poza terytorium Unii, wyznaczyli centralny punkt kontaktowy na terytorium tego państwa w celu nadzorowania przestrzegania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

9. EUN opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczące kryteriów określania okoliczności, gdy stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego zgodnie z ust. 8 powyżej, oraz funkcji, jakie powinny pełnić centralne punkty kontaktowe.

EUN przedstawiają Komisji przedmiotowe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... (**).

10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 9, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 43

1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg podjęcia środków proporcjonalnych do ich ryzyka, charakteru działalności i wielkości mających na celu upowszechnianie wśród swoich odpowiednich pracowników wiedzy o przepisach przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym stosowne wymogi dotyczące ochrony danych.

Środki te obejmują udział odpowiednich pracowników w specjalnych programach szkoleniowych dotyczących identyfikowania operacji mogących mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz postępowania w takich przypadkach.

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy

(**) Dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy

Wtorek, 11 marca 2014 r.

W przypadku gdy osoba fizyczna należąca do jednej z kategorii wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 3) wykonuje czynności zawodowe jako pracownik osoby prawnej, obowiązki przewidziane w niniejszym artykule odnoszą się do tej osoby prawnej, a nie do osoby fizycznej.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby podmioty zobowiązane miały dostęp do aktualnych informacji na temat praktyk osób zajmujących się praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, oraz wskazówek dotyczących rozpoznawania transakcji podejrzanых.

3. Państwa członkowskie zapewniają, o ile jest to wykonalne, udzielanie **podmiotom zobowiązanym** we właściwym czasie informacji zwrotnych o skuteczności zgłoszeń podejrzenia przypadków prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz o działaniach następczych związanych z tymi zgłoszeniami. [Popr. 112]

3a. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg powołania członka lub członków organu zarządzającego odpowiedzialnych za wdrażanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą.

SEKCJA 2

NADZÓR

Artykuł 44

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby kantory wymiany walut oraz podmioty świadczące usługi dla funduszy powierniczych i przedsiębiorstw podlegały obowiązkowi rejestracji lub uzyskania zezwolenia, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia.

2. W odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do zapewnienia, by osoby, które faktycznie kierują lub będą kierowały działalnością tych podmiotów, lub beneficjenci rzeczywiście tych podmiotów są osobami posiadającymi odpowiednie kompetencje i odpowiednią reputację.

3. W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ~~ust. 1 pkt 3)~~ lit. a), b), d) i e) **i g)**, państwa członkowskie zapewniają podejmowania przez właściwe organy **i organy samorządu zawodowego** niezbędnych środków w celu zapobiegania sytuacjom, w których przestępcy **skazani za wyżej wymienione przestępstwa** lub ich wspólnicy posiadają znaczne lub kontrolne pakietów akcji lub są ich beneficjentami rzeczywistymi, lub zajmują stanowiska kierownicze w tych podmiotach zobowiązanych. [Popr. 114]

Artykuł 45

1. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do skutecznego monitorowania i podejmowania niezbędnych środków służących zapewnieniu przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy.

2. Państwa zapewniają posiadanie przez właściwe organy odpowiednich uprawnień, włącznie z uprawnieniem do nakazania przedstawienia informacji istotnych dla monitorowania przestrzegania odpowiednich przepisów oraz dokonywania kontroli, oraz dysponowanie przez nie wystarczającymi zasobami finansowymi, ludzkimi i technicznymi do wykonywania ich zadań. Państwa członkowskie dopilnowują, aby personel tych organów zachowywał wysokie standardy zawodowe, włączając standardy w zakresie poufności i ochrony danych, cechował się wysoką etyką zawodową oraz odpowiednimi kwalifikacjami.

3. W przypadku instytucji kredytowych i finansowych oraz podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych, właściwe organy posiadają zwiększone kompetencje nadzorcze, w szczególności możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu. **Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami kredytowymi i finansowymi monitorują adekwatność otrzymywanych przez nie porad prawnych w celu ograniczenia arbitrażu prawnego i regulacyjnego w przypadku agresywnego planowania podatkowego i agresywnego unikania opodatkowania.** [Popr. 115]

4. Państwa członkowskie ~~zapewniają przestrzeganie~~ **wymagają przestrzegania** przez podmioty zobowiązane działające w oddziałach lub jednostkach zależnych w innych państwach członkowskich przepisów krajowych danego innego państwa członkowskiego odnoszących się do niniejszej dyrektywy. [Popr. 116]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

5. Państwa członkowskie zapewniają współpracę właściwych organów danego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę oddział lub jednostka zależna, z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba zarządu podmiotu zobowiązanego, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem wymogów niniejszej dyrektywy.

6. Państwa członkowskie dopilnowują, aby **podczas stosowania podejścia do nadzoru opartego na analizie ryzyka** właściwe organy, ~~które stosują podejście oparte na ocenie ryzyka do nadzoru:~~ [Popr. 117]

a) jasno rozumiały ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w ich państwie;

b) posiadały dostęp na miejscu i zdalnie do wszystkich stosownych informacji dotyczących ryzyka na szczeblu krajowym i międzynarodowym związanego z klientami, produktami i usługami podmiotów zobowiązanych; oraz

c) uzależniały częstotliwość i intensywność nadzoru na miejscu i zdalnego od profilu ryzyka podmiotu zobowiązanego oraz od ryzyku prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w danym państwie.

7. Ocena profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych w zakresie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w tym ryzyka nieprzestrzegania przepisów, podlega przeglądowi zarówno okresowemu, jak i w przypadku wystąpienia znaczących wydarzeń lub zmian w zarządzaniu i działalności danego podmiotu zobowiązanego.

8. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie przez właściwe organy poziomu swobody uznania, na jaki zezwolono danemu podmiotowi zobowiązanemu, oraz dokonywanie przez nie właściwego przeglądu ocen ryzyka stanowiących podstawę przedmiotowej swobody uznania, a także adekwatności i wdrażania strategii, kontroli wewnętrznych i procedur tego podmiotu.

9. W przypadku podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3) lit. a), b) i d), państwa członkowskie mogą zezwolić, aby zadania wymienione w ust. 1 wykonywane były przez organy samorządu zawodowego, pod warunkiem że spełniają one wymogi ust. 2 niniejszego artykułu.

10. EUN do dnia ... (*) wydają wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczące czynników, które należy stosować przy prowadzeniu nadzoru w oparciu o ocenę ryzyka. Szczególną uwagę należy zwrócić na charakter i wielkość działalności gospodarczej oraz przewidzieć środki szczególne w przypadkach, w których jest to właściwe i proporcjonalne. .

SEKCJA 3 WSPÓŁPRACA

Podsekcja I Współpraca krajowa

Artykuł 46

Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez decydentów politycznych, jednostki analityki finansowej, organy ścigania, organy nadzoru, **organy ochrony danych** i inne właściwe organy biorące udział w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu skutecznych mechanizmów umożliwiających im współpracę i koordynację na szczeblu krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania polityki oraz działań mających na celu zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. [Popr. 118]

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Podsekcja II
Współpraca z EUN

Artykuł 47

Bez uszczerbku dla przepisów o ochronie danych właściwe organy dostarczają EUN wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie obowiązków w ramach niniejszej dyrektywy. [Popr. 119]

Podsekcja III
Współpraca między Komisją a jednostkami analityki finansowej

Artykuł 48

Komisja ~~może udzielić~~ **udziela** pomocy potrzebnej do ułatwienia koordynacji, w tym wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej państw członkowskich w Unii. ~~Może~~ **Organizuje** ona regularnie ~~organizować~~ spotkania z ~~przedstawicielami~~ **platformy jednostek analityki finansowej UE składającej się z przedstawicieli** jednostek analityki finansowej państw członkowskich w celu ułatwienia współpracy i wymiany opinii w kwestiach związanych ze współpracą, **oraz, w stosownych przypadkach, spotkania platformy jednostek analityki finansowej UE z EUNB, EIOPA lub ESMA. Platforma jednostek analityki finansowej UE została ustanowiona w celu sformułowania wytycznych w sprawie kwestii wdrożeniowych istotnych dla jednostek analityki finansowej i jednostek sprawozdawczych, ułatwienia działań jednostek analityki finansowej, w szczególności dotyczących współpracy międzynarodowej i wspólnych analiz, w celu wymiany informacji dotyczących tendencji i czynników ryzyka na rynku wewnętrznym oraz zapewnienia uczestnictwa jednostek analityki finansowej w zarządzaniu systemem FIU.net.** [Popr. 120]

Artykuł 49

Państwa członkowskie zapewniają współpracę między swoimi jednostkami analityki finansowej, **a także z jednostkami analityki finansowej z państw trzecich**, w jak najszerszym zakresie bez względu na to, czy jednostki te są organami administracji, organami ścigania lub organami sądowymi, czy też organami łączącymi różne funkcje, **bez uszczerbku dla unijnych przepisów o ochronie danych.** [Popr. 121]

Artykuł 50

1. Państwa członkowskie zapewniają wymianę między jednostkami analityki finansowej z **innych państw członkowskich, jak i z państw trzecich** – ~~spontaniczną~~ **automatyczną** lub na żądanie – wszelkich informacji mogących mieć znaczenie w odniesieniu do przetwarzania lub analizy informacji lub dochodzeń prowadzonych przez daną jednostkę analityki finansowej dotyczących transakcji finansowych związanych z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz osobami fizycznymi lub prawnymi zaangażowanymi w te działania. We wniosku podaje się odpowiednie fakty, informacje dodatkowe, uzasadnienia wniosku oraz sposób wykorzystania informacji będących przedmiotem wniosku. [Popr. 122]

2. Państwa członkowskie zapewniają, by jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, była zobowiązana do wykorzystania pełnego zakresu uprawnień posiadanych przez nią w państwie pochodzenia w zakresie otrzymywania i analizowania informacji, gdy odpowiada ona na wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, złożony przez inną jednostkę analityki finansowej ~~mającą siedzibę w Unii~~. Jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, udziela odpowiedzi w odpowiednim czasie i zarówno jednostka składająca wniosek, jak i jednostka, do której go skierowano, stosują w miarę możliwości bezpieczne cyfrowe narzędzia wymiany informacji. [Popr. 123]

W szczególności, gdy jednostka analityki finansowej z państwa członkowskiego chce uzyskać dodatkowe informacje od podmiotu zobowiązanego innego państwa członkowskiego, który prowadzi działalność na jej terytorium, wniosek kieruje się do jednostki analityki finansowej państwa członkowskiego, na którego terytorium mieści się ten podmiot zobowiązany. Ta jednostka analityki finansowej przekazuje wnioski i odpowiedzi niezwłocznie oraz z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści. [Popr. 124]

3. Jednostka analityki finansowej może odmówić ujawnienia informacji, które mogłyby zaszkodzić dochodzeniu prowadzonemu w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, lub w wyjątkowych okolicznościach w przypadku, gdy ujawnienie informacji byłoby wyraźnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub państwa członkowskiego, lub nie miałyby znaczenia w stosunku do celów, dla których zostały one zgromadzone. Jakkolwiek taką odmowę uzasadnia się odpowiednio jednostce analityki finansowej wnioskującej o informacje.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Artykuł 51

Informacje i dokumenty otrzymane zgodnie z art. 49 i 50 wykorzystuje się do wykonywania zadań jednostki analityki finansowej określonych w niniejszej dyrektywie. Przy przekazywaniu informacji i dokumentów zgodnie z art. 49 i 50, przekazująca jednostka analityki finansowej może nałożyć ograniczenia i warunki korzystania z tych informacji. Jednostka analityki finansowej otrzymująca informacje przestrzega wspomnianych ograniczeń i warunków. Pozostaje to bez wpływu na wykorzystywanie ich do celów dochodzeń i postępowań karnych związanych z zadaniami jednostki analityki finansowej w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, wykrywania przypadków prania pieniędzy i finansowania terroryzmu i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.

Artykuł 52

Państwa członkowskie zapewniają podjęcie przez jednostki analityki finansowej wszelkich niezbędnych środków, w tym środków bezpieczeństwa, w celu dopilnowania, aby informacje przekazane zgodnie z art. 49 i 50 nie były dostępne dla innego organu, agencji lub departamentu bez wyrażenia uprzedniej zgody przez jednostkę analityki finansowej udostępniającą informacje.

Artykuł 53

1. Państwa członkowskie ~~zachęcają swoje jednostki~~ **wymagają od swoich jednostek** analityki finansowej do korzystania z chronionych kanałów komunikacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej i zdecentralizowanej sieci komputerowej ~~EU.net~~. [Popr. 125]

2. Państwa członkowskie zapewniają współpracę między swoimi jednostkami analityki finansowej **oraz w ramach ich mandatu z Europolem** w zakresie stosowania zaawansowanych technologii w celu realizacji ich zadań określonych w niniejszej dyrektywie. Technologie te umożliwiają jednostkom analityki finansowej dopasowanie ich danych do danych innych jednostek analityki finansowej w sposób anonimowy dzięki zapewnieniu pełnej ochrony danych osobowych w celu wykrycia podmiotów, które są przedmiotem zainteresowania jednostki analityki finansowej w innych państwach członkowskich, oraz identyfikacji ich dochodów i środków finansowych. [Popr. 126]

Artykuł 54

Państwa członkowskie ~~zapewniają współpracę swoich jednostek~~ **zachęcają swoje jednostki** analityki finansowej **do współpracy** z Europolem w zakresie przeprowadzanych analiz **bieżących spraw**, które mają wymiar transgraniczny dotyczący co najmniej dwóch państw członkowskich. [Popr. 127]

Artykuł 54a

Komisja powinna zwiększyć presję wywieraną na raje podatkowe, aby skłonić je do nasilenia współpracy i wymiany informacji w celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. [Popr. 128]

SEKCJA 4

SANKCJE

Artykuł 55

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość pociągania podmiotów zobowiązanych do odpowiedzialności z tytułu naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. **Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.** [Popr. 129]

2. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie zapewniają możliwość podjęcia przez właściwe organy odpowiednich środków administracyjnych i nałożenia sankcji administracyjnych w przypadku naruszenia przez podmioty zobowiązane przepisów krajowych przyjętych w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy oraz zapewniają ich stosowanie. Przedmiotowe środki i sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

3. Jeżeli zobowiązania mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania sankcji wobec członków organu zarządzającego lub wszelkich innych osób fizycznych odpowiedzialnych za naruszenie w świetle prawa krajowego.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy wszelkich uprawnień dochodzeniowych koniecznych do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia w zakresie nakładania sankcji, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu dopilnowania, aby środki lub sankcje administracyjne przynosiły pożądane wyniki, oraz koordynują swoje działania w przypadkach o charakterze transgranicznym.

Artykuł 56

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie co najmniej w sytuacjach, w których podmioty zobowiązane wykazują systematyczne uchybienia w odniesieniu do wymogów zawartych w:

- a) art. 9–23 (należyta staranność wobec klienta);
- b) art. 32, 33 i 34 (zgłaszanie transakcji podejrzanych);
- c) art. 39 (prowadzenie rejestrów); oraz
- d) art. 42 i 43 (kontrole wewnętrzne).

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadkach, o których w ust. 1, możliwe do zastosowania środki i sankcje administracyjne uwzględniały co najmniej następujące elementy:

- a) oświadczenie publiczne wskazujące osoby fizyczne lub prawne oraz naturę naruszenia, **jeśli po indywidualnej ocenie zostanie uznane to za konieczne i proporcjonalne**; [Popr. 130]
- b) decyzję zobowiązującą osoby fizyczne lub prawnych do zaprzestania danego działania i zaniechania powtarzania tego działania;
- c) w przypadku podmiotu zobowiązanego podlegającego zezwoleniu wycofanie zezwolenia;
- d) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach wobec jakiegokolwiek członka organu zarządzającego podmiotem zobowiązanym pociągniętego do odpowiedzialności;
- e) w przypadku osoby prawnej administracyjne sankcje pieniężne w wysokości do 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej za poprzedni rok obrotowy;
- f) w przypadku osoby fizycznej administracyjne sankcje pieniężne w wysokości do 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw, w których euro nie jest oficjalną walutą, w wysokości odpowiedniej kwoty w walucie krajowej na dzień ... (*);
- g) administracyjne sankcje pieniężne w wysokości dwukrotnej kwoty zysków otrzymanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia w przypadkach, w których możliwe jest ich określenie.

Do celów akapitu pierwszego lit. e), jeżeli osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, właściwym całkowitym rocznym obrotem jest całkowity roczny obrót wynikający ze ~~skonsolidowanego sprawozdania ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok budżetowy~~ **tej jednostki zależnej**. [Popr. 131]

Artykuł 57

1. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne opublikowanie przez właściwe organy wszelkich sankcji lub środków nałożonych w związku z naruszeniem przepisów krajowych przyjętych w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy, **jeśli po indywidualnej ocenie zostanie uznane to za konieczne i proporcjonalne**, wraz z informacjami dotyczącymi rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób za nie odpowiedzialnych, ~~z wyjątkiem przypadków, w których publikacja taka poważnie zagrażałaby stabilności rynków finansowych~~. W przypadkach, w których publikacja wyrządziłaby nieproporcjonalne szkody zaangażowanym stronom, właściwe organy ~~publikują~~ **mogą opublikować** informację o sankcjach w sposób anonimowy. [Popr. 132]

2. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie przez właściwe organy przy określaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych i wysokości administracyjnych sankcji pieniężnych wszelkich istotnych okoliczności, takich jak:

- a) waga i czas trwania naruszenia;

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- b) stopień odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- c) siła finansowa odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej wynikająca z całkowitego obrotu lub rocznego dochodu danej osoby;
- d) wielkość zysków otrzymanych lub strat unikniętych odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, o ile można je określić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je określić;
- f) stopień współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

3. EUN wydają do dnia ... (*) wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczące rodzajów środków i sankcji administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji pieniężnych mających zastosowanie wobec podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1) i 2)), **w celu zapewnienia spójnego stosowania oraz odstraszającego efektu tych sankcji w całej Unii.** [Popr. 133]

4. W przypadku osób prawnych państwa członkowskie zapewniają możliwość pociągnięcia ich do odpowiedzialności za naruszenia określone w art. 56 ust. 1, popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę działającą samodzielnie albo jako członek organu osoby prawnej, zajmującą kierownicze stanowisko w ramach tej osoby prawnej na podstawie któregokolwiek z następujących uprawnień:

- a) uprawnienia do reprezentowania osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w ramach osoby prawnej.

5. Poza przypadkami określonymi w ust. 4 niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają możliwość pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności, w przypadku gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 4, umożliwił popełnienie naruszeń określonych w art. 56 ust. 1 na korzyść osoby prawnej przez osobę jej podlegającą.

Artykuł 58

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów zachęcających do zgłaszania właściwym organom naruszeń przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę.

2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy:

- a) szczegółowe procedury przyjmowania zgłoszeń naruszeń wraz z działaniami następczymi;
- b) właściwą ochronę pracowników instytucji, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w instytucji;

ba) właściwą ochronę osoby, której zarzuca się popełnienie danego naruszenia; [Popr. 134]

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- c) ochronę danych osobowych, zarówno osoby, która zgłasza naruszenia, jak i osoby fizycznej, co do której istnieje domniemanie się, że jest odpowiedzialna za naruszenie, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE.
3. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów zobowiązanych posiadania odpowiednich procedur wewnętrznego zgłaszania naruszeń przez ich pracowników za pośrednictwem szczególnego, niezależnego i anonimowego kanału.

ROZDZIAŁ VII PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 59

Do dnia ... (*) Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące wdrażania niniejszej dyrektywy i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Do dnia ... () Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące przepisów w zakresie poważnych przestępstw podatkowych i kar w państwach członkowskich oraz transgranicznego znaczenia przestępstw podatkowych i możliwej konieczności stosowania skoordynowanego podejścia w Unii, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. [Popr. 135]**

Artykuł 60

Dyrektywy 2005/60/WE i 2006/70/WE tracą moc ze skutkiem od dnia ... (**).

Odniesienia do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku IV.

Artykuł 61

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia ... (**). Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 62

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 63

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Cztery lata od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) **Rok od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.**

(***) Dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK I

Poniższy wykaz stanowi niewyczerpujący wykaz zmiennych elementów ryzyka, które podmioty zobowiązane uwzględniają przy określaniu zakresu stosowania środków należytej staranności wobec klienta zgodnie z art. 11 ust. 3:

- (i) przeznaczenie rachunku lub stosunku;
 - (ii) wartość aktywów deponowanych przez klienta lub wielkość przeprowadzanych transakcji;
 - (iii) regularność lub czas trwania stosunku gospodarczego.
-

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK II

Poniższy wykaz stanowi niewyczerpujący wykaz czynników możliwie niższego ryzyka oraz rodzajów dowodów dotyczących możliwie niższego ryzyka, o których mowa w art. 14:

(1) Czynniki ryzyka związane z klientami:

- a) spółki akcyjne notowane na giełdzie papierów wartościowych i podlegające wymogom ujawniania informacji (nałożonym przez zasady obowiązujące na giełdzie papierów wartościowych lub w drodze ustawy lub środków możliwych do wyegzekwowania) nakładające wymóg zapewnienia odpowiedniej przejrzystości beneficjenta rzeczywistego;
- b) jednostki administracji publicznej lub przedsiębiorstwa publiczne;
- c) klienci będący rezydentami obszarów geograficznych o niższym ryzyku wymienionych w pkt 3;
- ca) *beneficjenci rzeczywisci rachunków zbiorczych prowadzonych przez notariuszy i innych niezależnych prawników z państw członkowskich lub z państw trzecich, pod warunkiem że podlegają wymogom zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zgodnym ze standardami międzynarodowymi oraz są nadzorowani pod względem zgodności z tymi wymogami oraz pod warunkiem że informacje dotyczące tożsamości beneficjenta rzeczywistego są udostępniane, na wniosek, instytucjom, które działają w charakterze instytucji depozytowych dla rachunków zbiorczych; [Popr. 136]*
- cb) *podmioty zobowiązane, jeżeli podlegają wymogom zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz efektywnie zastosowały się do tych wymogów. [Popr. 137]*

(2) Czynniki ryzyka związane z produktami, usługami, transakcjami lub kanałami dostawy:

- a) polisy ubezpieczeniowe na życie o niskiej wysokości składki;
- b) polisy ubezpieczeniowe programów emerytalno-rentowych, jeżeli nie ma możliwości wcześniejszego odstąpienia i polisy nie można wykorzystać jako zabezpieczenia;
- c) program emerytalno-rentowy, program wieku starczego lub podobny program zapewniający świadczenia emerytalne dla pracowników, w którym składki odprowadza się z wynagrodzenia i którego regulamin nie zezwala na przeniesienie uprawnień;
- d) produkty lub usługi finansowe zapewniające właściwie zdefiniowane i ograniczone usługi pewnym rodzajom klientów w celu zwiększenia dostępu do celów włączenia społecznego pod względem finansowym;
- e) produkty, w przypadku których ryzyko prania pieniędzy/finansowania terroryzmu zależy od innych czynników, takich jak rozmiar portfela lub przejrzystość własności (np. pewne rodzaje pieniędzy elektronicznych zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2009/110/WE);
- ea) *długoterminowe, ukierunkowane na konkretny cel umowy oszczędnościowe, służące na przykład jako zabezpieczenie świadczeń emerytalnych lub z przeznaczeniem na nabycie nieruchomości, oraz gdy płatności przychodzące pochodzą z rachunku płatniczego, określonego zgodnie z art. 11 i 12 niniejszej dyrektywy; [Popr. 138]*
- eb) *produkty finansowe o niskiej wartości, w przypadku których spłata jest dokonywana za pośrednictwem rachunku bankowego w imieniu klienta; [Popr. 139]*
- ec) *produkty finansowe związane z finansowymi aktywami rzeczowymi w postaci umów leasingowych lub kredytów konsumpcyjnych o niskiej wartości, pod warunkiem że transakcje realizowane są za pośrednictwem rachunków bankowych; [Popr. 140]*

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- ed) niebezpośrednie stosunki gospodarcze lub transakcje, w których tożsamość może zostać zweryfikowana elektronicznie; [Popr. 141]*
- ee) takie produkty, usługi i transakcje, które zostały określone przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego podmiotów zobowiązanych jako obciążone niskim ryzykiem. [Popr. 142]*
- (3) Geograficzne czynniki ryzyka:
- a) ~~inne~~ państwa członkowskie; [Popr. 143]
- b) państwa trzecie **zidentyfikowane przez wiarygodne źródła, takie jak publiczne oświadczenia FATF, wzajemna ocena, szczegółowe sprawozdania z oceny lub opublikowane sprawozdania uzupełniające, jako** posiadające skuteczne systemy finansowe przeciwdziałające praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; [Popr. 144]
- c) państwa trzecie, w których wiarygodne źródła zidentyfikowały niski poziom korupcji lub innej działalności przestępczej;
- d) państwa trzecie, które podlegają wymogom zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zgodnym z zaleceniami FATF, które skutecznie wdrożyły te wymogi i które podlegają skutecznemu nadzorowi lub monitorowaniu zgodnie z zaleceniami FATF w celu zapewnienia zgodności z tymi wymogami;
- da) zidentyfikowane przez Komisję jurysdykcje posiadające środki przeciwdziałania praniu pieniędzy równoważne środkom określonym w niniejszej dyrektywie oraz innym powiązanym zasadom i regulacjom Unii. [Popr. 145]*
-

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK III

Poniższy wykaz stanowi niewyczerpujący wykaz czynników możliwe wyższego ryzyka oraz rodzajów dowodów dotyczących możliwe wyższego ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 3:

(1) Czynniki ryzyka związane z klientami:

- a) stosunek gospodarczy zachodzi w nietypowych okolicznościach;
- b) klienci będący rezydentami państw wymienionych w pkt 3);
- c) osoby prawne lub porozumienia prawne służące do kontrolowania aktywów osobistych;
- d) przedsiębiorstwa posiadające formalnych akcjonariuszy lub akcje na okaziciela;
- e) przedsiębiorstwa o znacznym udziale gotówki w obrocie;
- f) struktura własności przedsiębiorstwa wydaje się być nietypowa lub nadmiernie złożona, biorąc pod uwagę charakter działalności przedsiębiorstwa.

(2) Czynniki ryzyka związane z produktami, usługami, transakcjami lub kanałami dostawy:

- a) bankowość prywatna;
- b) produkty lub transakcje mogące sprzyjać anonimowości **lub na nią pozwalać**; [Popr. 146]
- c) niebezpośrednie stosunki gospodarcze lub transakcje, **bez pewnych zabezpieczeń, np. podpisów elektronicznych**; [Popr. 147]
- d) płatności otrzymywane od nieznanymi lub niepowiązanych osób trzecich;
- e) ~~nowe produkty i nowe praktyki gospodarcze, w tym nowe mechanizmy dostawy, oraz korzystanie z nowych lub rozwijających się technologii, zarówno w przypadku nowych, jak i istniejących produktów.~~ [Popr. 148]

(3) Geograficzne czynniki ryzyka:

- a) państwa zidentyfikowane przez wiarygodne źródła, takie jak publiczne oświadczenia FATF, wzajemna ocena lub szczegółowe sprawozdania z oceny, lub opublikowane sprawozdania uzupełniające, jako nieposiadające skutecznych systemów finansowych przeciwdziałających praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
- b) państwa, w których wiarygodne źródła zidentyfikowały wysoki poziom korupcji lub innej działalności przestępczej;
- c) państwa objęte sankcjami, embargiem lub podobnymi środkami nałożonymi np. przez ONZ **i Unię**; [Popr. 149]
- d) państwa finansujące lub wspierające działania terrorystyczne lub państwa, na terytorium których działają określone organizacje terrorystyczne.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK IIIb

Poniższy wykaz zawiera rodzaje wzmocnionych środków należytej staranności, które państwa członkowskie powinny wprowadzić jako minimum w celu stosowania art. 16:

- uzyskanie dodatkowych informacji o kliencie (np. zawód, wielkość aktywów, informacje dostępne w publicznych bazach danych, przez internet itp.) oraz bardziej regularne aktualizowanie danych dotyczących tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego;
- uzyskanie dodatkowych informacji na temat zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych;
- uzyskanie informacji na temat źródła pochodzenia środków klienta lub źródła majątku klienta;
- uzyskanie informacji na temat powodów zamierzonych lub przeprowadzanych transakcji;
- uzyskanie zgody osób zarządzających wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuowanie stosunków gospodarczych;
- prowadzenie wzmożonego monitorowania danych stosunków gospodarczych przez zwiększenie liczby i koordynacja w czasie stosowanych kontroli oraz wybór tych rodzajów transakcji, które wymagają dalszego sprawdzenia;
- wprowadzenie wymogu, aby pierwsza płatność była dokonywana za pośrednictwem rachunku otwartego na nazwisko klienta w banku podlegającym podobnym standardom w zakresie zachowania należytej staranności wobec klienta. [Popr. 150]

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji, o której mowa w art. 60.

Dyrektywa 2005/60/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
	Artykuły 6–8
Artykuł 6	Artykuł 9
Artykuł 7	Artykuł 10
Artykuł 8	Artykuł 11
Artykuł 9	Artykuł 12
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 10 lit. d)
Artykuł 10 ust. 2	—
Artykuł 11	Artykuły 13, 14 i 15
Artykuł 12	—
Artykuł 13	Artykuły 16–23
Artykuł 14	Artykuł 24
Artykuł 15	—
Artykuł 16	Artykuł 25
Artykuł 17	—
Artykuł 18	Artykuł 26
	Artykuł 27
Artykuł 19	Artykuł 28
	Artykuł 29
	Artykuł 30
Artykuł 20	—
Artykuł 21	Artykuł 31
Artykuł 22	Artykuł 32
Artykuł 23	Artykuł 33
Artykuł 24	Artykuł 34
Artykuł 25	Artykuł 35
Artykuł 26	Artykuł 36
Artykuł 27	Artykuł 37
Artykuł 28	Artykuł 38
Artykuł 29	—

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Dyrektywa 2005/60/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 30	Artykuł 39
Artykuł 31	Artykuł 42
Artykuł 32	Artykuł 40
Artykuł 33	Artykuł 41
Artykuł 34	Artykuł 42
Artykuł 35	Artykuł 43
Artykuł 36	Artykuł 44
Artykuł 37	Artykuł 45
	Artykuł 46
Artykuł 37a	Artykuł 47
Artykuł 38	Artykuł 48
	Artykuły 49–54
Artykuł 39	Artykuły 55–58
Artykuł 40	—
Artykuł 41	—
Artykuł 41a	—
Artykuł 41b	—
Artykuł 42	Artykuł 59
Artykuł 43	—
Artykuł 44	Artykuł 60
Artykuł 45	Artykuł 61
Artykuł 46	Artykuł 62
Artykuł 47	Artykuł 63
Dyrektywa 2006/70/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	—
Artykuł 2 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 3 ust. 7 lit. d), e) i f)
Artykuł 2 ust. 4	—
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 2 ust. 2–8
Artykuł 5	—
Artykuł 6	—
Artykuł 7	—